

- ២- កញ្ញា ទេព ភារ៉ូ មន្ត្រីច្បាប់នៃសម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា
- ៣- កញ្ញា ពៅ លីណោ ប្រធានសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរនៃក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin Textile Factory
- ៤- លោក គឹម បូទី លេខាសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរនៃក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin Textile Factory
- ៥- លោក ឡឿង ភិរម្យ អនុប្រធានសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរនៃក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin Textile Factory
- ៦- កញ្ញា ហាប សាន់ឆាយ សមាជិកសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរនៃក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin Textile Factory
- ៧- លោកស្រី ថូ សុម៉ាលី សមាជិកសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរនៃក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin Textile Factory
- ៨- កញ្ញា ណុប សារ៉ូ សមាជិកសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរនៃក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin Textile Factory
- ៩- កញ្ញា មាន វណ្ណ សមាជិកសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរនៃក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin Textile Factory

បញ្ជាក់ក្នុងវិវាទ

(នៅក្នុងរបាយការណ៍ផ្សះផ្សាមិនសះជា)

១- កម្មករនិយោជិតនៅតែទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនបើកប្រាក់រំលឹកជូនកម្មករឈ្មោះ ហាប សាន់ឆាយ អត្តលេខ ០៧៥ និងឈ្មោះ មាន វណ្ណ អត្តលេខ ០៩៥ (យោងកិច្ចព្រមព្រៀងចុះថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦) ។ ដោយឡែកភាគីតំណាងនិយោជកបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនសុំពេលពិចារណាសិន ។

២- កម្មករនិយោជិតនៅតែទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនទទួលសមាជិកសម្ព័ន្ធសហជីព ស៊ីខោឌូ ឈ្មោះ ណុប សារ៉ូ អត្តលេខ ០៩៤ ឱ្យចូលធ្វើការវិញ និងសងប្រាក់រំលឹកចាប់ពីថ្ងៃបញ្ឈប់ រហូតដល់ថ្ងៃចូលធ្វើការវិញ ។ ដោយឡែកភាគីតំណាងនិយោជកបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនមិនអាចយកគាត់ចូលធ្វើការវិញបានទេ ព្រោះគាត់មិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ ហើយគាត់បានក្លែងបន្លំឯកសារ ។

៣- កម្មករនិយោជិតនៅតែទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនប្តូរកិច្ចសន្យាការងារ ពីមានចំរើលាក់ណាត់ ទៅជាគិរសន្យាគ្មានចំរើលាក់ណាត់ ករណីកម្មករនិយោជិតមានផលបូកកិច្ចសន្យាលើសពីពីរឆ្នាំ ។ ដោយឡែកភាគីតំណាងនិយោជកបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនមិនអាចផ្តល់ជូនបានទេ ។

៤- កម្មករនិយោជិតនៅតែទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនលើកស្នាក់យីហោក្រុមហ៊ុនឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ។ ដោយឡែកភាគីតំណាងនិយោជកបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនកំពុងរៀបចំ ។

៥- កម្មករនិយោជិតនៅតែទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនទទួលសមាជិកសម្ព័ន្ធសហជីព ស៊ីខោឌូ ឈ្មោះ ថូ សុមាលី អត្តលេខ ២០០០៣ ឱ្យចូលធ្វើការវិញ និងសងប្រាក់រលឹកចាប់ពីថ្ងៃបញ្ឈប់ រហូតដល់ថ្ងៃយកចូលធ្វើការវិញ ។ ដោយឡែកភាគីតំណាងនិយោជកបញ្ជាក់ថា រងចាំលោកស្រី ថូ សុមាលី ត្រឡប់មកវិញត្រូវមកជួបក្រុមហ៊ុន និងយកសំបុត្រពេទ្យមកផង នោះក្រុមហ៊ុននឹងធ្វើការពិចារណាតាមក្រោយ ។

៦- កម្មករនិយោជិតនៅតែទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនរៀបចំឱ្យមានបន្ទប់ពេទ្យត្រឹមត្រូវ ។ ដោយឡែកភាគីតំណាងនិយោជកបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនប្រើគិលានដ្ឋានជាមួយក្រុមហ៊ុន អេស អិល ជេ ។

អំណាចយុត្តាធិការរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលទទួលអំណាចក្នុងការចេញសេចក្តីបង្គាប់នេះ ដោយយោងតាមជំពូកទី១២ ផ្នែកទីពីរ (ខ) (មាត្រា ៣០៩ ដល់ ៣១៧) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ប្រកាសស្តីពីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ វិធាននៃនីតិវិធីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ដែលភ្ជាប់ជាឧបសម្ព័ន្ធនៃប្រកាសលេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ និងប្រកាសស្តីពីការតែងតាំងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលេខ ២២២ កប/ប្រក ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ (អាណត្តិទី១៤) ។

ការព្យាយាមផ្សះផ្សារវិវាទការងាររួម ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសេចក្តីបង្គាប់នេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងស្របតាមជំពូកទី១២ ផ្នែកទី២ (ក) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ។ ប៉ុន្តែ ការផ្សះផ្សានោះ ភាគីទាំងពីរមិនបានឯកភាពសះដានីមួយៗឡើយ ហើយរបាយការណ៍ស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៃក្រុមហ៊ុន ហ៊ីង ជីង ថេកស្តាយ ហ្វេរី លេខ ១១០៧ ក.ប/អក/វក ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ ត្រូវបានបញ្ជូនមកលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នៅថ្ងៃទី២៤ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០១៦ ។

សវនាការ និង សង្ខេបនីតិវិធី

ទីកន្លែងសវនាការ ៖ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ភូមិត្រឹងលេខ ៧២ ផ្លូវលេខ ៥៩២ កាច់ជ្រុងផ្លូវលេខ ៣២៧ (ទល់មុខវិទ្យាល័យឥន្ទ្រទេវី), សង្កាត់បឹងកក់ ២, ខណ្ឌទួលគោក, រាជធានីភ្នំពេញ ។
កាលបរិច្ឆេទសវនាការ ៖ ថ្ងៃទី ០៥ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៦ (វេលាម៉ោង ០៨ និង ៣០ នាទី ព្រឹក) ។

បញ្ហានៃនីតិវិធី ៖

នៅថ្ងៃទី២៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ នាយកដ្ឋានវិវាទការងារ បានទទួលពាក្យបណ្តឹងពីសម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា លេខ ១៦៧/១៦ សបក/វិវាទ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ ស្តីពីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនកែលម្អការងារមួយចំនួន ឱ្យប្រសើរ ។ បន្ទាប់ពីបានទទួលពាក្យបណ្តឹងនេះមក នាយកដ្ឋានវិវាទការងារ បានចាត់មន្ត្រីជំនាញឱ្យធ្វើការដោះស្រាយវិវាទការងារនេះជាបន្តបន្ទាប់ និងធ្វើការផ្សះផ្សារវិវាទ ចំនួន ០៩ ចំណុច ជាលើកចុងក្រោយ នៅថ្ងៃទី១៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ ដោយទទួលបានលទ្ធផលសះដានីមួយៗ ។

ចំនួន ០៣ ចំណុច និងមិនសះជានឹងគ្នា ចំនួន ០៦ ចំណុច ។ ចំណុចមិនសះជាដែលនៅសល់ទាំង ០៦ ចំណុចនេះ ត្រូវបានបញ្ជូនមកលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នៅថ្ងៃទី២៤ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ តាមរយៈរបាយការណ៍ស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៅក្រុមហ៊ុន Heong Jin Textile Factory លេខ ១១០៧ កប/អក/វក ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ ។

បន្ទាប់ពីបានទទួលសំណុំរឿងនេះ ក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅថ្ងៃទី២៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ ។ លេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានធ្វើការកោះអញ្ជើញភាគីនិយោជក និងភាគីកម្មករនិយោជិត មកសវនាការ និងធ្វើការផ្សះផ្សាលើករណីមិនសះជាទាំង ០៦ ចំណុចនេះ នៅថ្ងៃទី០៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ វេលាម៉ោង ០៨ និង ៣០ នាទី ព្រឹក ។ ភាគីទាំងពីរមានវត្តមាននៅក្នុងសវនាការ តាមការអញ្ជើញរបស់លេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានព្យាយាមសួររកនូវអង្គហេតុផ្សេងៗ ដែលទាក់ទងទៅនឹងចំណុចវិវាទដែលនៅសល់ទាំងនេះ និងបានធ្វើការផ្សះផ្សាលើចំណុចមិនសះជា ចំនួន ០៦ ចំណុចនេះបន្ថែមទៀត ដោយទទួលបានលទ្ធផលសះជានឹងគ្នា ចំនួន ០១ ចំណុច ត្រង់ចំណុចវិវាទទី៤ ។ ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនឹងធ្វើការពិចារណាលើចំណុចវិវាទដែលនៅសល់ ចំនួន ០៥ ចំណុចប៉ុណ្ណោះ គឺចំណុចវិវាទទី១, ទី២, ទី៣, ទី៥ និងទី៦ ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ភាគីជ្រើសរើសសេចក្តីបង្គាប់មិនជាប់កាតព្វកិច្ច ។

នៅថ្ងៃសវនាការ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានកំណត់ថ្ងៃទី០៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ ជាថ្ងៃផុតកំណត់ផ្តល់ ឯកសារ និងថ្ងៃទី០៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ ជាថ្ងៃផុតកំណត់ជំទាស់ឯកសារ ។

ភាគីទាំងពីរបានឯកភាពពន្យារកាលបរិច្ឆេទនៃការចេញសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាល ពីថ្ងៃទី១៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ ទៅថ្ងៃទី២២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ វិញ ។

ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការពិចារណា និងដោះស្រាយលើចំណុចវិវាទខាងលើនេះ ដោយផ្អែកលើភស្តុតាង និងការរកឃើញនៃអង្គហេតុ ដូចខាងក្រោម ៖

ភស្តុតាង

សាក្សី និង អ្នកជំនាញក្រៅពីភាគី ៖ គ្មាន

ឯកសារ ភស្តុតាង ដែលក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលយកមកពិចារណាមាន

ក- ឯកសារបានទទួលពីភាគីនិយោជក ៖

១- លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ របស់នាយកក្រុមហ៊ុន ហ៊ឹង ជឹង ថេកស្តាយ ហ្វេកធើរី ផ្ទេរសិទ្ធិជូន លោក គី តាយហេង ។

ខ- ឯកសារបានទទួលពីភាគីកម្មករនិយោជិត ៖

១- លិខិតលេខ ១៩៧/១៦. វិវាទ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ របស់សម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាជនកម្មករកម្ពុជាកាត់ដេរកម្ពុជា ចាត់តាំងលោក ស៊ាង យ៉ូត ជាមន្ត្រីដោះស្រាយវិវាទ របស់សម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាជនកម្មករកម្ពុជាកាត់ដេរកម្ពុជា

ធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា (ស៊ីខៅឌូ) ដើម្បីសម្របសម្រួលលើករណីវិវាទក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin Textile Factory ។

- ២- ភស្តុតាងគាំទ្រលើចំណុចមិនសេះជាទី១-៦ ។
- ៣- លិខិតបញ្ជាក់ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ របស់ក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin Textile Factory ដែលបានប្រគល់ប្រាក់ភាគទានសហជីព ឱ្យទៅសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរ នៃក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin Textile Factory ។
- ៤- វិញ្ញាបនប័ត្រចុះបញ្ជីកាលសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរនៃក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin Textile Factory ចុះថ្ងៃទី១០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ។
- ៥- លិខិតលេខ ១០៧ ក.ប ចុះថ្ងៃទី១០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ បញ្ជាក់ថា សហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរនៃក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin Textile Factory ជាអង្គការវិជ្ជាជីវៈមួយរបស់កម្ពុជា និងយោជិត បានចុះបញ្ជីកាលពេញលក្ខណៈច្បាប់ ។
- ៦- ព្រឹត្តិទាមទារ និងប្រគល់សិទ្ធិ ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ របស់ថ្នាក់ដឹកនាំសហជីព សកម្មជនសមាជិក សហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរ និងនិយោជិតនៃក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin Textile Factory គោរពជូន លោកប្រធានសម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា (ស៊ីខៅឌូ) ស្តីពីសូមពឹងពាក់ និងប្រគល់សិទ្ធិ ដើម្បីដោះស្រាយនូវវិវាទការងាររួមក្នុងក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin Textile Factory ទាំងក្នុង និងក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ ពីដើមរហូតដល់ចប់នីតិវិធី ។
- ៧- លិខិតលេខ ១៦៧/១៦ សបក/វិវាទ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ របស់សម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា គោរពជូន លោកប្រធាននាយកដ្ឋានវិវាទការងារ ស្តីពីស្នើជួយអន្តរាគមន៍ឱ្យនាយកក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin Textile Factory ដោះស្រាយនូវការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិតនូវសិទ្ធិការងារមួយចំនួន ។
- ៨- លិខិតអញ្ជើញលេខ ៦១៥ កប/អក/វក ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ របស់នាយកដ្ឋានវិវាទការងារ អញ្ជើញថ្នាក់ដឹកនាំសហជីព ស៊ីខៅឌូ នៃរោងចក្រ Hoeng Jin Textile Factory ដើម្បីចូលរួមផ្តល់ព័ត៌មាន ។
- ៩- កំណត់ហេតុស្តីពីការសាកសួរព័ត៌មានពីតំណាងកម្មករនិយោជិតនៃក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin Textile Factory និងបញ្ជីវត្តមាន ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ របស់នាយកដ្ឋានវិវាទការងារ ។
- ១០- លិខិតអញ្ជើញលេខ ៦៣៨ កប/អក/វក ចុះថ្ងៃទី១១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ របស់នាយកដ្ឋានវិវាទការងារ អញ្ជើញថ្នាក់ដឹកនាំសហជីព ស៊ីខៅឌូ នៃរោងចក្រ Hoeng Jin Textile Factory ដើម្បីចូលរួមផ្សះផ្សាវិវាទការងាររួម ។

- ១១- កំណត់ហេតុនៃការផ្សះផ្សារវិវាទការងាររួមក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin Textile Factory ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែ សីហា ឆ្នាំ២០១៦ ។
- ១២- ភស្តុតាងគាំទ្រលើចំណុចមិនសេះជាទី១ ។
- ១៣- កំណត់ហេតុចរចាដោះស្រាយវិវាទ និងបញ្ជីវត្តមាន ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ របស់សម្ព័ន្ធ សហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា ។
- ១៤- ភស្តុតាងគាំទ្រលើចំណុចមិនសេះជាទី២ ។
- ១៥- ពាក្យបណ្តឹង ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ របស់ឈ្មោះ ណុប សារ៉ុ គោរពជូន លោកប្រធាន សម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា ស្តីពីប្តឹងទាមទារចូលធ្វើការងារវិញ និងសង ប្រាក់រំលឹក ។
- ១៦- លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ របស់ឈ្មោះ ណុប សារ៉ុ ផ្ទេរសិទ្ធិជូន សម្ព័ន្ធសហ ជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា ។
- ១៧- កាតសម្គាល់ខ្លួនឈ្មោះ ណុប សារ៉ុ នៃរោងចក្រ វាយនភណ្ឌ ហ៊ឹង ជឹង ។
- ១៨- តារាងបើកប្រាក់ខែមិនបន្តក្នុងត្រីមាស ៣ ខែ ប្រចាំខែមេសា ឆ្នាំ២០១៦ ។
- ១៩- លិខិតវាយតម្លៃលើការងារ របស់ឈ្មោះ ណុប សារ៉ុ ។
- ២០- សេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីការចុះបញ្ជីកម្មករនិយោជិត ក្នុងបេឡាជាតិរបបសន្តិសុខសង្គម លេខ ១២៧ ក.ប/ស.ជ.ណេ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ។
- ២១- ភស្តុតាងគាំទ្រលើចំណុចមិនសេះជាទី៤ ។
- ២២- បញ្ជីឈ្មោះកម្មករនិយោជិតនៃក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin Textile Factory ដែលទាមទារឱ្យនិយោជក ប្តូរកិច្ចសន្យាការងាររបស់កម្មករនិយោជិត ពីកិច្ចសន្យាការងារមានទិរវេលាកំណត់ ទៅជាកិច្ចសន្យា ការងារគ្មានកំណត់ទិរវេលា ករណីកម្មករនិយោជិតធ្វើការមានផលបូកនៃកិច្ចសន្យាការងារលើសពីពីរ ឆ្នាំ ។
- ២៣- ចុងសន្លឹកបើកប្រាក់ខែរបស់កម្មករនិយោជិត ចំនួន ២១ នាក់ ។
- ២៤- ភស្តុតាងគាំទ្រលើចំណុចមិនសេះជាទី៥ ។
- ២៥- ពាក្យបណ្តឹង ចុះថ្ងៃទី០២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ របស់ឈ្មោះ ថូ សុម៉ាលី គោរពជូន លោកប្រធានសម្ព័ន្ធ សហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា ស្តីពីប្តឹងក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin Textile Factory ស្តីពី ការបញ្ឈប់នាងខ្ញុំពីការងារដោយគ្មានមូលហេតុសមរម្យ ។
- ២៦- លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ របស់ឈ្មោះ ថូ សុម៉ាលី ផ្ទេរសិទ្ធិជូនសម្ព័ន្ធសហជីព ប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា ។

២៧- លិខិតសុំច្បាប់របស់ឈ្មោះ ថូ សុម៉ាលី ។

២៨- វេជ្ជបញ្ជា ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ របស់មន្ទីរពេទ្យព្រះអង្គឌួង អ្នកជំងឺឈ្មោះ ថូ សុម៉ាលី ។

២៩- កាតសម្គាល់ខ្លួនឈ្មោះ ថូ សុម៉ាលី នៃរោងចក្រ វ៉ាយនភណ្ណ ហ៊ឹង ជឹង ។

៣០- ប័ណ្ណសំគាល់សមាជិកនៃសម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា ឈ្មោះ ថូ សុម៉ាលី ។

៣១- កំណត់ហេតុស្តីពីថៅកែក្រុមហ៊ុន ហ៊ឹង ជឹង ស្រែកថា និងស្តីបន្ទោសដាក់អោយតំណាងកម្មករឈ្មោះ ពៅ សីណា ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ ។

៣២- កំណត់ហេតុស្តីពីក្រុមហ៊ុន ហ៊ឹង ជឹង មិនព្រមទទួលស្គាល់អំពីការដាក់ច្បាប់ និងលិខិតពេទ្យ របស់ កម្មករ-កម្មការិនីរបស់ក្រុមហ៊ុន ហ៊ឹង ជឹង ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ ។

៣៣- កំណត់ហេតុចរចាដោះស្រាយវិវាទ និងបញ្ជីវត្តមាន សហគ្រាសគ្រឹះស្ថាន ហ៊ឹង ជឹង ចុះថ្ងៃទី២២ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ របស់សម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា ។

៣៤- លិខិតលេខ ២០៣/១៦ ស.ប.ក/វិវាទ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ របស់សម្ព័ន្ធសហជីពប្រជា ធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា គោរពជូន ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ស្តីពីជូនសារណានៃវិវាទ ការងារសំណុំរឿងលេខ ២០៩/១៦ ក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin ។

៣៥- ប័ណ្ណព្រំដែន ចំនួន ៤ សន្លឹក (ឯកសាររបស់កម្មករឈ្មោះ ថូ សុម៉ាលី) ។

៣៦- អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ របស់ឈ្មោះ ម៉ិច ស្រីទូច ។

៣៧- ឯកសារជាភាសាបរទេស ។

គ- ឯកសារបានទទួលពីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

១- របាយការណ៍ស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៅក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin Textile Factory លេខ ១១០៧ ក.ប/អក/វក ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ ។

២- កំណត់ហេតុនៃការផ្សះផ្សាវិវាទការងាររួមនៅក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin Textile Factory ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ ។

ឃ- ឯកសារបានទទួលពីលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

១- លិខិតលេខ ១១១៣ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ របស់លេខាធិការដ្ឋានក្រុម ប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ជម្រាបមក នាយកក្រុមហ៊ុន Hoeng Jin Textile Factory ផ្តិតការជ្រើសរើស អាជ្ញាកណ្តាល ។

២- កំណត់ហេតុស្តីពីការចាប់ឆ្កោតជ្រើសអាជ្ញាកណ្តាល និយោជក ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ ។

ពីបញ្ជីឈ្មោះអាជ្ញាកណ្តាលលើដោះស្រាយវិវាទ

៣- លិខិតអញ្ជើញភាគីនិយោជកចូលរួមសវនាការលេខ ១១២៧ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែ សីហា ឆ្នាំ២០១៦ ។

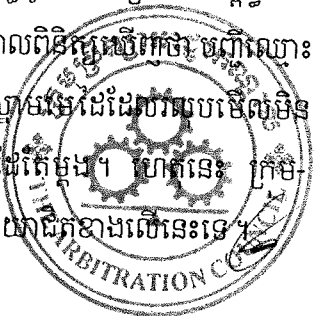
៤- លិខិតអញ្ជើញភាគីកម្មករនិយោជិតចូលរួមសវនាការលេខ ១១២៨ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៦ ។

អង្គហេតុ

- ក្រោយពីបានពិនិត្យរបាយការណ៍នៃការផ្សះផ្សារវិវាទការងាររួម
- ក្រោយពីបានស្តាប់អំណះអំណាងរបស់តំណាងភាគីកម្មករនិយោជិត និងនិយោជក
- ក្រោយពីបានពិនិត្យឯកសារបន្ថែម

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា ៖

- ក្រុមហ៊ុន ហ៊ីង ជីង ថេកស្តាយ ហ្វេរី ដែលតទៅនេះហៅថា “ក្រុមហ៊ុន ហ៊ីង ជីង ថេកស្តាយ” គឺជា ក្រុមហ៊ុនដែលមានសកម្មភាពចម្បងក្នុងការកាត់ដេរសម្លៀកបំពាក់ ។ ភាគីនិយោជកបានអះអាងថា បច្ចុប្បន្ន ក្រុមហ៊ុននេះ មានជួលកម្មករនិយោជិតចំនួនប្រហែលជាជាង ១៣០ នាក់ ។ នៅក្នុងក្រុមហ៊ុនពុំមានសហជីព ដែលមានភាពជាតំណាងបំផុតនោះទេ ។
- សហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរនៃក្រុមហ៊ុន HOENG JIN TEXTILE FACTORY ដែលតទៅនេះ ហៅកាត់ថា “សហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរ” បានទទួលវិញ្ញាបនបត្រចុះបញ្ជីលេខ ៣៥៨១ ក.ប/វក ចុះថ្ងៃទី១០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ។ យោងតាមលិខិតទទួលស្គាល់ថ្នាក់ដឹកនាំសហជីពប្រជាធិប តេយ្យកម្មករកាត់ដេរ លេខ ១០៧ ក.ប ចុះថ្ងៃទី១០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ រួមមាន កញ្ញា ពៅ សីណា ជា ប្រធាន លោក ឡីង ភិរម្យ ជាអនុប្រធាន និងលោក គឹម បូទី ជាលេខាធិការ ។
- កម្មករនិយោជិត ចំនួន ០៧ នាក់ រួមមាន៖ ១) ពៅ សីណា, ២) ឡីង ភិរម្យ, ៣) គឹម បូទី, ៤) ហាប សាននាយ, ៥) ថូ សុម៉ាលី, ៦) ហ្គេប សារ៉ូ និង ៧) មាន វណ្ណ មានវត្តមានក្នុងសវនាការ ។ ភាគីកម្មករ និយោជិតបានអះអាងថា កម្មករនិយោជិតទាំង ០៧ នាក់ខាងលើនេះ ជាថ្នាក់ដឹកនាំ និងសមាជិកសហជីព ប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរ ។
- យោងតាមលិខិតពីងពាក់ និងផ្ទេរសិទ្ធិរបស់កម្មករនិយោជិត ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ មានកម្មករ និយោជិតនៃក្រុមហ៊ុន ហ៊ីង ជីង ថេកស្តាយ ចំនួន ១០៤ នាក់ ដែលបានផ្ទេរសិទ្ធិជូនលោកប្រធានសម្ព័ន្ធសហ ជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា ។ ដោយឡែក ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិនិត្យឃើញថា បញ្ហាឈ្មោះ កម្មករនិយោជិតទាំងអស់ក្នុងលិខិតពីងពាក់ និងផ្ទេរសិទ្ធិខាងលើ មានសុទ្ធតែស្របទៅនឹងប្រព័ន្ធនិយោជិត ច្បាស់ ហើយនៅក្នុងប្រអប់ឈ្មោះកម្មករនិយោជិតខ្លះ ពុំមានឃើញស្នាមមេដៃតែម្តង ។ ហេតុនេះ ក្រុម ប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលមិនពិចារណាលើលិខិតពីងពាក់ និងផ្ទេរសិទ្ធិរបស់កម្មករនិយោជិតខាងលើនេះទេ ។

ចំណុចវិវាទទី ១ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកបើកប្រាក់រំលឹកជូនកម្មករនិយោជិតឈ្មោះ ហាប សាន់ ឆាយ អត្តលេខ ០៧៥ និងឈ្មោះ មាន វណ្ណ អត្តលេខ ០៩៥ (យោងតាមកិច្ចព្រមព្រៀងចុះថ្ងៃ ទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦)

- ភាគីទាំងពីរបានទទួលស្គាល់ថា ៖
 - o កម្មករនិយោជិត ហាប សាន់ឆាយ មានអត្តលេខ ០៧៥ ជាកម្មករនិយោជិតផ្នែកឆែកពិនិត្យ ។ គាត់បានចូលបម្រើការងារដំបូងនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន នៅថ្ងៃទី១០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៤ ។ ចំណែកកម្មករនិយោជិត មាន វណ្ណ មានអត្តលេខ ០៩៥ ជាកម្មករនិយោជិតផ្នែកឆែកពិនិត្យ ដែលចូលបម្រើការងារដំបូងនៅក្នុងក្រុមហ៊ុននៅថ្ងៃទី១០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៤ ។
 - o កម្មករនិយោជិតទាំងពីរនាក់ខាងលើ ទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលគោល ចំនួន ១៤០ ដុល្លារអាមេរិក, ប្រាក់រង្វាន់ធ្វើការទៀងទាត់ ចំនួន ១៥ ដុល្លារអាមេរិក, ប្រាក់សោហ៊ុយធ្វើដំណើរ និងថ្លៃស្នាក់នៅ ចំនួន ០៧ ដុល្លារអាមេរិក និងប្រាក់រង្វាន់អតីតភាពការងារ ចំនួន ០៣ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែ ។
 - o និយោជកបានបញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងាររបស់កម្មករនិយោជិតទាំង ០២ នាក់ខាងលើ នៅថ្ងៃទី១៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ដោយសារពួកគាត់មិនទាន់មានអាយុគ្រប់ ចំនួន ១៨ ឆ្នាំ ដើម្បីអាចធ្វើការនៅក្នុងក្រុមហ៊ុនបាន ។
 - o ក្រោយពីមានការចោទជាមួយសម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា នៅថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ និយោជកបានឯកភាពទទួលយកកម្មករនិយោជិត ហាប សាន់ឆាយ និង មាន វណ្ណ ឱ្យចូលធ្វើការវិញ ដោយភ្ជាប់ជាមួយនូវឯកសារបញ្ជាក់ថា ពួកគាត់មានអាយុគ្រប់ ១៨ ឆ្នាំ ។ កម្មករនិយោជិតទាំងពីរនាក់ខាងលើ បានចូលធ្វើការនៅក្នុងក្រុមហ៊ុនវិញនៅថ្ងៃទី០១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ ក៏ប៉ុន្តែ និយោជកមិនបានសងរំលឹកប្រាក់ឈ្នួល សម្រាប់ចន្លោះពេលពីថ្ងៃទី១៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ដល់ថ្ងៃទី០១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ នោះទេ ។
- យោងតាមកំណត់ហេតុចរចាដោះស្រាយវិវាទ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ ត្រង់ចំណុចទី៩ មានខ្លឹមសារថា "និយោជកឯកភាពទទួលយកកម្មករនិយោជិតដែលជាសមាជិកស៊ីខៅឡូ រួមមានឈ្មោះ ១. កញ្ញា ហាប សាន់ឆាយ...២. កញ្ញា មាន វណ្ណ... ៣. កញ្ញា លុប សារ៉ូ... ចូលធ្វើការវិញ និងសងរំលឹកប្រាក់ឈ្នួលចាប់ពីថ្ងៃដែលក្រុមហ៊ុនបានបញ្ឈប់ រហូតដល់ថ្ងៃចូលធ្វើការវិញ ដោយភ្ជាប់ជាមួយនូវឯកសារបញ្ជាក់ថា ពួកគាត់មានអាយុ ១៨ ឆ្នាំ ។" ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់ការទាមទារថា ឱ្យនិយោជកសងរំលឹកប្រាក់ឈ្នួលឱ្យកម្មករនិយោជិត ហាប សាន់ឆាយ និង មាន វណ្ណ សម្រាប់ចន្លោះពេលគិតចាប់ពីថ្ងៃទី១៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ដល់ថ្ងៃទី០១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ យោងទៅតាមកិច្ចព្រមព្រៀងដែលមាននៅក្នុងកំណត់ហេតុចរចាដោះស្រាយវិវាទ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់មូលហេតុនៃការទាមទារថា ៖

- ផ្អែកលើចំណុចទី៩ នៃកំណត់ហេតុចរចាដោះស្រាយវិវាទ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ និយោជកត្រូវសងរំលឹកប្រាក់ឈ្នួលជូនកម្មករនិយោជិតទាំងពីរនាក់ខាងលើ
 - យោងតាមសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ១២៧ កប/ស.ជ.ណ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ស្តីពីការ ចុះបញ្ជីកម្មករនិយោជិតក្នុងបេឡាជាតិរបបសន្តិសុខសង្គម ត្រង់ចំណុចទី១ មានខ្លឹមសារថា “មិនត្រូវចាត់ទុកជាកំហុសចំពោះគ្រប់រូបភាពមិនប្រក្រតីខាងលើរបស់កម្មករនិយោជិត” ដោយ ចំណុចខាងលើមានការខ្ចីឈ្មោះអ្នកដទៃប្រើ, ការខុសឈ្មោះ, ការខុសភេទ, ការខុសថ្ងៃខែឆ្នាំ កំណើត និងការខុសទីកន្លែងកំណើតជាដើម ។
 - ការសងរំលឹកប្រាក់ឈ្នួលនេះមានចំនួន ២៥៧.៤ ដុល្លារអាមេរិក សម្រាប់រយៈពេល ៤១ ថ្ងៃ ដែល គិតចាប់ពីថ្ងៃទី១៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ដល់ថ្ងៃទី០១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ ។
- ភាគីនិយោជកបានឆ្លើយតបថា និយោជកមិនអាចសងរំលឹកប្រាក់ឈ្នួលជូនកម្មករនិយោជិតទាំងពីរនាក់ខាង លើ តាមការទាមទារនោះទេ ដោយមូលហេតុថា ៖
- កិច្ចព្រមព្រៀងខាងលើធ្វើឡើង ក្រោយពេលធ្វើកូដកម្ម ជាហេតុធ្វើឱ្យមានភាពរញ្ជួយរញ្ជាញ ហើយ ប្រធានរដ្ឋបាល ដែលជាអ្នកបកប្រែជូននាយកក្រុមហ៊ុនមិនបានចាប់អារម្មណ៍ឃើញចំណុចសង រំលឹកប្រាក់ឈ្នួលឱ្យកម្មករនិយោជិតទាំងពីរនាក់វិញនោះទេ
 - និយោជកបានយោគយល់ឱ្យកម្មករនិយោជិតទាំងពីរនាក់ចូលធ្វើការវិញហើយ ហើយនិយោជកមិន មានលទ្ធភាពបើករំលឹកប្រាក់ឈ្នួលសម្រាប់អំឡុងពេលខាងលើបានឡើយ
 - កម្មករនិយោជិតទាំងពីរនាក់ខាងលើ មានអាយុមិនគ្រប់ ១៨ ឆ្នាំ ជាមូលហេតុដែលនិយោជកត្រូវ បញ្ឈប់កិច្ចសន្យាការងាររបស់ពួកគាត់ ដើម្បីអនុវត្តទៅតាមច្បាប់ និងតាមគោលការណ៍ដែលកំណត់ ដោយអ្នកបញ្ជាទិញ ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានឆ្លើយតបថា នៅពេលចុះកិច្ចព្រមព្រៀងខាងលើ ភាគីកម្មករនិយោជិតបានអាន ឡើងវិញនូវគ្រប់ចំណុចទាំងអស់ដែលបានព្រមព្រៀងរួច ជូននិយោជក ទើបភាគីទាំងពីរចុះហត្ថលេខា និង ផ្តិតស្នាមមេដៃលើកិច្ចព្រមព្រៀងខាងលើ ។ ភាគីនិយោជកមិនជំទាស់នឹងការលើកឡើងខាងលើនេះទេ ។

ចំណុចវិវាទទី ២ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកទទួលសមាជិកសម្ព័ន្ធសហជីព ស៊ីខៅឌូ ឈ្មោះ ណុប សារុំ អត្តលេខ ០៩៤ ឱ្យចូលធ្វើការ និងសងរំលឹកចាប់ពីថ្ងៃបញ្ឈប់ រហូតដល់ថ្ងៃចូលធ្វើការវិញ

- ភាគីទាំងពីរបានទទួលស្គាល់ថា ៖
- កម្មករនិយោជិត ណុប សារុំ មានអត្តលេខ ០៩៤ ជាកម្មករនិយោជិតផ្នែកអោយជំនួយ ។ គាត់បានចូល បម្រើការងារដំបូងនៅក្នុងក្រុមហ៊ុននៅថ្ងៃទី១២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៤ ។ គាត់ទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលដែល មានចំនួន ដូចគ្នានឹងកម្មករនិយោជិត ហាប សាន់ឆាយ និង មាន វណ្ណា ផងដែរ

- និយោជកបានបញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងាររបស់កម្មករនិយោជិត ណុប សារ៉ូ នៅថ្ងៃទី១៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០១៦ ដោយសារគាត់មិនទាន់មានអាយុគ្រប់ ១៨ ឆ្នាំ ដើម្បីអាចធ្វើការបាន។ កម្មករនិយោជិត ណុប សារ៉ូ កើតនៅថ្ងៃទី១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៩ ។
- កម្មករនិយោជិត ណុប សារ៉ូ បានប្រើអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណរបស់កម្មករនិយោជិតដទៃ នៅពេលដែលគាត់ ចូលធ្វើការនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ។
- យោងតាមកំណត់ហេតុចរចាដោះស្រាយវិវាទ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ ត្រង់ចំណុចទី៩ ភាគី និយោជកក៏បានឯកភាពទទួលយកកម្មករនិយោជិត ណុប សារ៉ូ ឱ្យចូលធ្វើការវិញផងដែរ នៅពេលដែល គាត់មានឯកសារបញ្ជាក់ថា គាត់មានអាយុគ្រប់ ចំនួន ១៨ ឆ្នាំ ។
- ដោយឡែក នៅពេលដែលកម្មករនិយោជិត ណុប សារ៉ូ ដាក់ឯកសារបញ្ជាក់ពីអាយុរបស់គាត់ទៅនិយោ ជក (មិនចាំកាលបរិច្ឆេទ) នៅពេលនោះអាយុរបស់គាត់មិនទាន់គ្រប់ ១៨ ឆ្នាំនោះទេ ព្រោះបើរាប់ចាប់ ពីថ្ងៃកំណើតរបស់គាត់ គាត់ត្រូវមានអាយុគ្រប់ ១៨ ឆ្នាំ នៅថ្ងៃទី១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៦ ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់ការទាមទារថា ឱ្យនិយោជកទទួលយកកម្មករនិយោជិត ណុប សារ៉ូ ឱ្យចូល ធ្វើការ និងសងវិលកំណែប្រាក់ឈ្នួលចាប់ពីថ្ងៃបញ្ឈប់ រហូតដល់ថ្ងៃចូលធ្វើការវិញ ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់មូលហេតុនៃការទាមទារ ផ្អែកលើចំណុចទី៩ នៃកំណត់ហេតុចរចាដោះ ស្រាយវិវាទ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ និងយោងតាមខ្លឹមសារនៃសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ១២៧ កប/ស.ជ.ណ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ស្តីពីការចុះបញ្ជីកម្មករនិយោជិតក្នុងបេឡាជាតិរបបសន្តិ សុខសង្គម ត្រង់ចំណុចទី១ ។
- ភាគីនិយោជកបានឆ្លើយតបថា និយោជកមិនអាចទទួលយកកម្មករនិយោជិត ណុប សារ៉ូ ឱ្យចូលធ្វើការវិញ បានទេ ដោយមូលហេតុថា ផ្នែកនៃកម្មករនៅក្នុងក្រុមហ៊ុនពុំមានកន្លែងការងារទំនេរសម្រាប់គាត់នោះ ទេ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ នៅពេលដែលគាត់ដាក់ឯកសារបញ្ជាក់ពីអាយុពិតប្រាកដរបស់គាត់ កម្មករនិយោជិត ណុប សារ៉ូ មិនទាន់មានអាយុគ្រប់ ១៨ ឆ្នាំ នោះឡើយ ។
- រហូតមកដល់ថ្ងៃផុតកំណត់ដាក់ឯកសារ ភាគីកម្មករនិយោជិតបានដាក់ឯកសារអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ លេខ ១១០៥៣៩០៣២ របស់កម្មករនិយោជិត ណុប សារ៉ូ ដែលឈ្មោះពិតប្រាកដរបស់គាត់ គឺ មិថុ ស្រីទូច កើតនៅថ្ងៃទី១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៩ ។ ដើម្បីកុំឱ្យមានការភ័ន្តច្រឡំលើឈ្មោះទាំងពីរនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាលនឹងបន្តប្រើឈ្មោះ ណុប សារ៉ូ ដដែល ក្នុងការបកស្រាយការទាមទារនៃចំណុចវិវាទនេះ ។ បញ្ជាក់ ៖ ឈ្មោះកម្មករនិយោជិត ណុប សារ៉ូ នេះគឺសំដៅលើកម្មករនិយោជិត មិថុ ស្រីទូច ដែលជាភ្នាក់ងារកិច្ចសន្យាសញ្ជាតិខ្មែរលេខ ១១០៥៣៩០៣២ ។

ចំណុចវិវាទទី ៣ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកប្តូរកិច្ចសន្យាការងារពីមានកំណត់ថា វេលា ទៅដាក់កិច្ចសន្យាការងារមានចំណុចមិនកំណត់ ករណីកម្មករនិយោជិតមានផលបូកចូលស្របច្បាប់

- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់ការទាមទារថា ឱ្យនិយោជកប្តូរកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ថា វេលា

ទៅជាកិច្ចសន្យាការងារមានទិរវេលាមិនកំណត់វិញជូនកម្មករនិយោជិត ដែលបានធ្វើការជាប់លាប់មានរយៈពេលសរុបលើសពី ០២ ឆ្នាំ ។

- ភាគីទាំងពីរទទួលស្គាល់ថា ជាការអនុវត្តសេចក្តីថ្លែងរបស់ក្រុមហ៊ុន៖
 - o កម្មករនិយោជិតធ្វើការនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ដោយនិយោជកចាត់ទុកថា ពួកគាត់មានកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ទិរវេលា រយៈពេល ០៣ ខែ ម្តង ក៏ប៉ុន្តែ កិច្ចសន្យាការងារនេះមិនមានធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនោះទេ ។
 - o នៅពេលកិច្ចសន្យាការងារផុតរយៈពេលកំណត់ ០៣ ខែម្តងៗ និយោជកប្តូរលេខកាតថ្មីឱ្យកម្មករនិយោជិត ដោយគិតប្រាក់បំណែចំនួនទាត់ជូនការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំដែលនៅសល់ជូនពួកគាត់ ។ និយោជកផ្តល់ប្រាក់បំណែចំបញ្ចប់កិច្ចសន្យា ចំនួន ០៥ ភាគរយ រៀងរាល់ខែនិមួយៗ ជូនកម្មករនិយោជិត ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់មូលហេតុនៃការទាមទារថា៖
 - o យោងតាមមាត្រា ៦៧(៧) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ កិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ទិរវេលា តែមិនត្រូវបានធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរត្រូវចាត់ទុកថា ជាកិច្ចសន្យាការងារមានទិរវេលាមិនកំណត់ ។
 - o មិនតែប៉ុណ្ណោះ ការទាមទារនេះ ក៏ផ្អែកតាមមាត្រា ៧៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារផងដែរ ។ មានកម្មករនិយោជិតប្រហែលជា ២៧ នាក់ ហើយដែលបានធ្វើការនៅក្នុងក្រុមហ៊ុនដោយមានផលបូកសរុបលើសពីពីរឆ្នាំ ។
- ភាគីនិយោជកបានឆ្លើយតបថា និយោជកមិនអាចអនុវត្តតាមការទាមទាររបស់ភាគីកម្មករនិយោជិតបានទេ ដោយសារកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ទិរវេលា ត្រូវនៅជាកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ទិរវេលារហូត ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានដាក់បញ្ជីឈ្មោះ និងស្នាមមេដៃរបស់កម្មករនិយោជិត ចំនួន ២៩ នាក់ ដោយអះអាងថា មានកម្មករនិយោជិត ចំនួន ២៧ នាក់ មានផលបូកនៃកិច្ចសន្យាសរុបលើសពី ០២ ឆ្នាំ ។ ភាគីនិយោជកមិនបានជំទាស់នឹងឯកសារបញ្ជីឈ្មោះខាងលើនេះទេ ។ ដោយឡែក ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិនិត្យឃើញថា ក្នុងចំណោមកម្មករនិយោជិតទាំង ២៩ នាក់ខាងលើ មានកម្មករនិយោជិត ចំនួន ២៥ នាក់ប៉ុណ្ណោះ ដែលមានអតីតភាពការងារសរុបលើសពី ០២ ឆ្នាំ ។

ចំណុចវិវាទទី ៥ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកទទួលសមាជិកសម្ព័ន្ធសហជីព ស៊ីខៅឌូ ឈ្មោះ ថូ សុម៉ាលី អត្តលេខ ០០០៣ ឱ្យចូលធ្វើការ និងសងរំលឹកចាប់ពីថ្ងៃបញ្ឈប់ រហូតដល់ថ្ងៃចូលធ្វើការវិញ

- ភាគីទាំងពីរបានទទួលស្គាល់ថា ៖
 - o កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី មានអត្តលេខ ០០០៣ ជាកម្មករនិយោជិតផ្នែកគិតចុង ។ គាត់បានចូលបម្រើការងារដំបូងនៅក្នុងក្រុមហ៊ុននៅថ្ងៃទី១០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២ ដោយមានកិច្ចសន្យាការងារ

ដែលមានកំណត់ទិវវេលា ០៣ ខែម្តង ជាមួយនិយោជក តែកិច្ចសន្យានេះ ពុំមានសរសេរជាលាយ
លក្ខណ៍អក្សរនោះទេ ។

- និយោជកបានបញ្ឈប់កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី ពីការងារ នៅថ្ងៃទី២៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ ដោយ
ប្រាប់មូលហេតុថា គាត់ឈប់សម្រាកយូរលើសពី ០៧ ថ្ងៃ ដោយមិនមានជូនដំណឹងទៅនិយោជក។
ដោយឡែក និយោជកកងភាពទទួលយកគាត់ឱ្យចូលធ្វើការវិញ ដោយចាត់ទុកគាត់ថា ជាកម្មករនិយោ
ជិតថ្មី ពោលគឺលែងគិតអតីតភាពការងារកន្លងមករបស់គាត់ទៀតហើយ។ កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី
មិនបានយល់ព្រមតាមលក្ខខណ្ឌខាងលើរបស់និយោជកនោះទេ ។

- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់ការទាមទារថា ឱ្យនិយោជកទទួលយកកម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី ឱ្យចូល
ធ្វើការ និងសងរំលឹកប្រាក់ឈ្នួល ចាប់ពីថ្ងៃបញ្ឈប់ រហូតដល់ថ្ងៃចូលធ្វើការវិញ ។

- ទាក់ទងនឹងការឈប់សម្រាកដោយសារជម្ងឺរបស់កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី ភាគីទាំងពីរបានទទួលស្គាល់
ថា ៖

- កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី បានឈប់សម្រាកលំហែមាតុភាពនៅថ្ងៃទី០២ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៦
ហើយគាត់បានត្រឡប់ចូលធ្វើការវិញ នៅថ្ងៃទី០១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ ។

- នៅថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី បានសុំច្បាប់ឈប់សម្រាកព្យាបាល
ជម្ងឺ រយៈពេល ០១ សប្តាហ៍ ទៅប្រធានរដ្ឋបាលតាមរយៈទូរស័ព្ទ ហើយប្រធានរដ្ឋបាលរបស់គាត់ក៏
បានអនុញ្ញាតចំពោះការស្នើសុំច្បាប់នេះដែរ។ កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី បានបន្តឈប់សម្រាក
ចំនួន ០២ ទៅ ០៣ ថ្ងៃទៀត ក្រោយពីការឈប់សម្រាករយៈពេលមួយសប្តាហ៍ខាងលើហើយ ។

- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានអះអាងថា ដោយសារបញ្ហាជម្ងឺ ៖

- ក្រោយពីការឈប់សម្រាកព្យាបាលនៅមន្ទីរពេទ្យព្រះអង្គដូង ក្នុងរយៈពេលទទួលការអនុញ្ញាត
ច្បាប់ ០១ សប្តាហ៍ ពីប្រធានរដ្ឋបាល កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី បានបន្តការព្យាបាលនៅមន្ទីរ
ពេទ្យឯខេត្តសុរិន្ទ ក្នុងប្រទេសថៃ។ គាត់មានទូរស័ព្ទដៃ ចំនួន ០២ តែនៅពេលធ្វើដំណើរទៅ
ប្រទេសថៃ គាត់មិនបានយកទូរស័ព្ទ ដែលមានលេខទំនាក់ទំនងរបស់ប្រធានរដ្ឋបាលទៅជាមួយ
នោះទេ ហេតុនេះ ទើបគាត់បានពឹងពាក់ប្រធានសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរ ឈ្មោះ ពៅ
លីណា តាមរយៈទូរស័ព្ទឱ្យជួយសុំច្បាប់សម្រាប់គាត់មួយសប្តាហ៍បន្ថែមទៀត ។

- នៅថ្ងៃទី២៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ កម្មករនិយោជិត ពៅ លីណា បានយកក្រដាសច្បាប់ទៅសុំ
ប្រធានរដ្ឋបាល បន្ទាប់មកប្រធានរដ្ឋបាលបានឱ្យគាត់ទៅសុំច្បាប់នេះ ពីប្រធានក្រុម តែប្រធាន
ក្រុមបានប្រាប់គាត់ថា ឱ្យទៅសុំប្រធានផ្នែកវិញ។ នៅពេលទៅដល់ប្រធានផ្នែក ប្រធានផ្នែកបាន
ឱ្យគាត់ទៅសុំនាយកក្រុមហ៊ុន តែជាលទ្ធផល នាយកក្រុមហ៊ុនមិនយល់ព្រមអនុញ្ញាតច្បាប់នេះទេ។

- នៅថ្ងៃទី២៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី បានត្រឡប់ចូលមកធ្វើការវិញ
ហើយគាត់បានទៅជួបនាយកក្រុមហ៊ុន។ នាយកក្រុមហ៊ុនបានប្រាប់គាត់ថា ឱ្យគាត់រើសដំណើរ
ដើម្បីសម្រេចបាននូវលទ្ធផលដូចម្តេចដែលគាត់ចង់បាន។

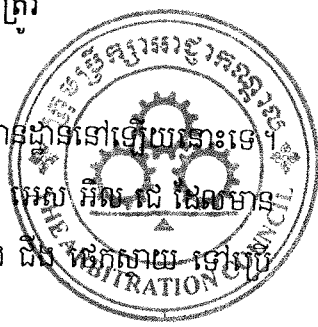

ចូលធ្វើការវិញ ដោយមានអតិថភាពថ្មី ឬដាក់លិខិតលាយបំបែកការងារ។ លើសពីនេះទៅទៀត នាយកក្រុមហ៊ុនបានប្រាប់គាត់ថា ប្រសិនបើកម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី មិនយកជម្រើសទី១ ហើយនៅតែមកធ្វើការ នោះគាត់នឹងហៅឱ្យសន្តិសុខអូសកម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលីចេញពី ក្រុមហ៊ុន។ ភាគីនិយោជកមិនជំទាស់នឹងការលើកឡើងទាំងអស់ខាងលើនេះទេ។

- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់មូលហេតុនៃការទាមទារថា៖
 - o ការខកខានមិនបានមកធ្វើការរបស់កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី គឺបណ្តាលមកពីជម្ងឺ ក្រោយពីគាត់ ឈប់សម្រាកលំហែមាតុភាព។
 - o ការឈប់សម្រាកនេះ មានច្បាប់អនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវពីប្រធានរដ្ឋបាល តែប្រធានរដ្ឋបាលជាអ្នក ខកខានមិនបានជូនដំណើរទៅនាយកក្រុមហ៊ុន។
 - o កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី មិនធ្លាប់ប្រព្រឹត្តកំហុសណាមួយពីមុនមកនោះទេ។
- ភាគីនិយោជកបានឆ្លើយតបថា និយោជកមិនអាចទទួលយកកម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី ឱ្យចូលធ្វើការវិញ បាននោះទេ ដោយមូលហេតុថា ការសុំច្បាប់របស់កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី កើតឡើងក្រោយពីមានរឿង កូដកម្ម ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាសុំច្បាប់ ជាហេតុធ្វើឱ្យនាយកក្រុមហ៊ុនធ្វើការវិវត្តន៍ការអនុញ្ញាតច្បាប់នេះ។
- យោងតាមឯកសារដែលដាក់ជូនក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលដោយភាគីកម្មករនិយោជិត ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាលពិនិត្យឃើញថា ៖
 - o វេជ្ជបញ្ជាចុះថ្ងៃទី០៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ របស់វេជ្ជបណ្ឌិតនៃមន្ទីរពេទ្យព្រះអង្គឌួង សម្រាប់ ឈ្មោះអ្នកជម្ងឺ ថូ សុម៉ាលី។
 - o ឯកសារជាភាសាថៃ ដែលមានសញ្ញាលេខ “បូក” នៅផ្នែកខាងលើនៃលិខិត ដែលកម្មករនិយោជិត បានអះអាងក្នុងសវនាការថា ជាវេជ្ជបញ្ជារបស់គ្រូពេទ្យនៅប្រទេសថៃ សម្រាប់កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី
 - o ប័ណ្ណព្រំដែន នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងព្រះរាជាណាចក្រថៃ របស់កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ា លី ដែលផ្តល់នៅថ្ងៃទី២៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ និងផុតកំណត់នៅថ្ងៃទី២៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៨។ រហូតមកដល់ថ្ងៃផុតកំណត់ដាក់ឯកសារ ភាគីនិយោជកមិនបានជំទាស់នឹងឯកសារទាំងអស់ខាងលើ នេះទេ។

ចំណុចវិវាទទី ៦ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជករៀបចំឱ្យមានបន្ទប់ពេទ្យត្រឹមត្រូវ

- ភាគីទាំងពីរបានទទួលស្គាល់ថា ៖
 - o នៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ហ៊ឹង ជឹង ថេកស្តាយ សព្វថ្ងៃនេះ មិនទាន់មានគិលានដ្ឋាននៅឡើយនោះទេ។ ដោយសារ អគារនៃក្រុមហ៊ុននេះ នៅក្នុងបរិវេណរួមគ្នាជាមួយក្រុមហ៊ុន អេស អិល ជេ ដែលមាន នាយកក្រុមហ៊ុនតែមួយ និយោជកបានឱ្យកម្មករនិយោជិតក្រុមហ៊ុន ហ៊ឹង ជឹង ថេកស្តាយ ទៅរៀប ប្រាស់គិលានដ្ឋានរបស់ក្រុមហ៊ុន អេស អិល ជេ។

○ ចម្ងាយពីអគារក្រុមហ៊ុន ហ៊ឹង ជឹង ថេកស្ថាយ និងក្រុមហ៊ុន អេស អិល ជេ គឺមានចម្ងាយប្រហែល ជាង ១០០ ម៉ែត្រ ។

- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់ការទាមទារថា ឱ្យនិយោជករៀបចំឱ្យមានគិលានដ្ឋានឱ្យបានត្រឹមត្រូវនៅ ក្នុងក្រុមហ៊ុន ហ៊ឹង ជឹង ថេកស្ថាយ ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់មូលហេតុនៃការទាមទារថា សព្វថ្ងៃនេះ នៅពេលកម្មករនិយោជិតមានជម្ងឺ ឬមិនសូវស្រួលខ្លួន ពួកគាត់ត្រូវទៅកោសខ្យល់នៅក្នុងបន្ទប់ទឹក ព្រោះពុំមានគិលានដ្ឋាននៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ។ ចំណែកឯគិលានដ្ឋាននៅក្រុមហ៊ុន អេស អិល ជេ មានចម្ងាយឆ្ងាយពីកន្លែងការងារ ។
- ភាគីនិយោជកបានអះអាងថា នាយកក្រុមហ៊ុនបាននិងកំពុងចាប់ផ្តើមរៀបចំគិលានដ្ឋាននៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ហ៊ឹង ជឹង ថេកស្ថាយ ហើយ ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានអះអាងថា សព្វថ្ងៃនេះ កម្មករនិយោជិតមិនទាន់ឃើញគិលានដ្ឋានរៀបចំគិលានដ្ឋាន ដូចការអះអាងរបស់ភាគីនិយោជកនោះទេ ។

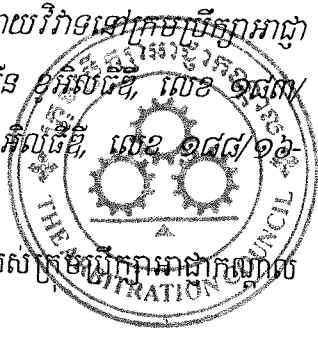
ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ÷

មុននឹងពិចារណាចំណុចទាមទារទាំងនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនឹងបកស្រាយអំពីដើមបញ្ហា ក្នុងសំណុំ រឿងនេះ ដូចខាងក្រោម ៖

កថាខណ្ឌទី១ នៃមាត្រា ៥៤ នៃច្បាប់ស្តីពីសហជីព ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ចែងថា ៖ “ភាពជា តំណាងបំផុតនៃសហជីពត្រូវបានទទួលស្គាល់នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃសហគ្រាស ឬគ្រឹះស្ថាន ។ សម្រាប់គោលបំណងនៃ ការចរចាអនុសញ្ញារួម ឬដោះស្រាយវិវាទការងាររួម គឺសហជីពដែលមានភាពជាតំណាងបំផុតទទួលបានសិទ្ធិផ្តាច់ មុខ ។”

នៅក្នុងសំណុំរឿងលេខ ១៨០/១៦ - ស៊ីម៉ង់ត៍ កម្ពុជា ចក្រីទីង ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានបកស្រាយ កថា ខណ្ឌទី១ នៃមាត្រា ៥៤ នៃច្បាប់ស្តីពីសហជីព ថា ៖ “... មានតែសហជីពដែលមានភាពជាតំណាងបំផុតប៉ុណ្ណោះ ដែល មានសិទ្ធិផ្តាច់មុខនៅក្នុងការចរចាបង្កើតអនុសញ្ញារួម និងដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៅក្នុងសហគ្រាស ឬគ្រឹះស្ថាន របស់ខ្លួន ។ សិទ្ធិផ្តាច់មុខក្នុងការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនេះ សំដៅលើសិទ្ធិក្នុងការនាំយកវិវាទ និងធ្វើជាតំណាង ឱ្យកម្មករនិយោជិតនៅគ្រប់នីតិវិធីដោះស្រាយវិវាទការងាររួម ដោយរួមបញ្ចូលទាំងនីតិវិធីដោះស្រាយវិវាទនៅក្រុម ប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលផងដែរ ។ ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា មានតែសហជីពដែលមានភាពជា តំណាងបំផុតប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចធ្វើជាតំណាងឱ្យកម្មករនិយោជិត ដើម្បីដោះស្រាយវិវាទនៅក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាល ។” ។ (សូមមើលបន្ថែមសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ១៧១/១៦-ជេវីលីន ខុអិលធីឌី, លេខ ១៨៧/ ១៦-យីដា មេនូហ្វេកស៊ីវី ខុអិលធីឌី, ១៨៤/១៦-យីនធី មេដើរ អ៊ិនដាសស្រៀល ខុអិលធីឌី, លេខ ១៨៨/១៦- ហ្គ្រីន សាមីត (ខេមបូឌា) លីមីតធីត និងលេខ ១៩៧/១៦-ស៊ីន ជីនាន (ខេមបូឌា)) ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក៏យល់ស្របនឹងការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ខាងលើដែរ ។

ដោយឡែក ទោះបីជាច្បាប់ស្តីពីសហជីពកំណត់ពីសិទ្ធិផ្តាច់មុខរបស់សហជីពដែលមានភាពជាតំណាងបំផុត ក្នុងការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៅក្នុងសហគ្រាស ឬគ្រឹះស្ថានរបស់ខ្លួនក៏ដោយ ក៏ប៉ុន្តែ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល កត់សម្គាល់ឃើញថា នៅក្នុងសហគ្រាស ឬគ្រឹះស្ថានមួយចំនួនមិនទាន់មានសហជីពដែលមានភាពជាតំណាងបំផុត ដែលអាចធ្វើជាតំណាងឱ្យកម្មករនិយោជិតក្នុងការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមបានឡើយ ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល យល់ឃើញថា អវត្តមាននៃសហជីពដែលមានភាពជាតំណាងបំផុតនេះ អាចបណ្តាលឱ្យមានភាពរាំងស្ទះដល់សិទ្ធិ តំណាងសម្រាប់កម្មករនិយោជិតក្នុងការដោះស្រាយវិវាទការងាររួម និងអាចធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិមូលដ្ឋានក្នុងការ ប្តឹងតវ៉ា ឬទាមទារសំណង ដែលផ្តល់ឱ្យកម្មករនិយោជិតដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

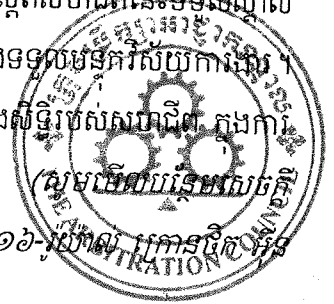
មាត្រា ៣៩ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បានចែងថា “ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ មានសិទ្ធិប្តឹងបរិហារ ប្តឹងតវ៉ា ឬប្តឹងទារសំណងជួសជុលការខូចខាត ដែលបណ្តាលមកពីអំពើខុសច្បាប់របស់អង្គការរដ្ឋ របស់អង្គការសង្គម និងរបស់បុគ្គលិកនៃអង្គការទាំងនោះ ។... ។” ។

ម្យ៉ាងទៀត ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងលេខ ១៨០/១៦-ស៊ីម៉ង់ត៍ កម្ពុជា ចក្រីទីង ដដែល បានបកស្រាយថា ៖ “ក្នុងករណីដែលសហគ្រាស ឬគ្រឹះស្ថានមួយមិនទាន់មានអត្ថិភាពនៃសហជីពដែលមានភាពជា តំណាងបំផុត កម្មករនិយោជិតដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធក្នុងវិវាទមានសិទ្ធិតំណាងដោយផ្ទាល់ខ្លួន ឬមានសិទ្ធិក្នុងការពឹងពាក់ ឬផ្ទេរសិទ្ធិជូនសហជីពមូលដ្ឋាន ឬបុគ្គលផ្សេងទៀតដើម្បីធ្វើជាតំណាងរបស់ខ្លួនក្នុងការដោះស្រាយវិវាទការងាររួម នៅក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ប្រសិនបើពួកគាត់យល់ថា សិទ្ធិរបស់ពួកគាត់ត្រូវបានបំពានដោយនិយោជក ។” (សូម មើលបន្ថែមសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាល លេខ ១៧១/១៦-ជេវីសិន ខុអិលធីឌី, លេខ ១៨៨/១៦-ហ្សិន សារីត (ខេមបូឌា) លីមីតធីត និងលេខ ១៩៧/១៦-ស៊ិន ជីធាន (ខេមបូឌា)) ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក៏យល់ស្របនឹងការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ក្នុងសំណុំរឿងមុនៗខាងលើដែរ ។

លើសពីនេះ មាត្រា ១១ នៃច្បាប់ស្តីពីសហជីព ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ដដែល ចែងថា ៖ “ដើម្បី ឱ្យសហជីព ឬសមាគមនិយោជកទទួលបាននូវសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍ដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ស្ថាបនិករបស់ សហជីព ឬ សមាគមនិយោជក ត្រូវតែចុះបញ្ជីនៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យការងារ ។ ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យ ការងារ ត្រូវថែរក្សានូវកំណត់ត្រានៃការចុះបញ្ជី ហើយអាចសហការបោះពុម្ពផ្សាយឱ្យបានទៀងទាត់អំពីបញ្ជីកា ។” ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា មាត្រា ១១ នៃច្បាប់ស្តីពីសហជីពខាងលើនេះ មានន័យថា សហជីព ឬសមាគមនិយោជកទទួលបាននូវសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍ទាំងឡាយ ដែលច្បាប់ស្តីពីសហជីពនេះទទួលស្គាល់ នៅពេលដែលស្ថាបនិករបស់សហជីព ឬសមាគមនិយោជកនោះ បានចុះបញ្ជីនៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យការងារ ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក៏យល់ឃើញដែរថា សិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍នេះ រួមបញ្ចូលទាំងសិទ្ធិរបស់សហជីព ក្នុងការ តំណាងសមាជិករបស់ខ្លួន ដើម្បីដោះស្រាយវិវាទនៅក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលផងដែរ ។ (សូមមើលបន្ថែមសេចក្តី បង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ១៤៧/១៦-ស៊ិន ជីធាន (ខេមបូឌា) ខុអិលធីឌី, លេខ ១៤៨/១៦-ហ្សិន សារីត (ខេមបូឌា) លីមីតធីត និងលេខ ១៥៣/១៦-ដាយ យ៉ាង ខេមបូឌា ខុអិលធីឌី) ។

យោងតាមអង្គហេតុខាងលើ នៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ហ៊ីង ជីង ថេកស្វាយ មិនទាន់មានសហជីពដែលមានភាពជា
តំណាងបំផុតនោះទេ ។ សហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរ បានទទួលវិញ្ញាបនបត្រចុះបញ្ជីសហជីព ពីក្រសួង
ការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈរួចហើយ ដែលថ្នាក់ដឹកនាំសហជីពនេះរួមមាន កញ្ញា ពៅ សីណា ជាប្រធាន,
លោក ឡឹង ភិរម្យ ជាអនុប្រធាន និងលោក គឹម បូទី ជាលេខាធិការ ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ ថ្នាក់ដឹកនាំសហជីពទាំង ០៣
នាក់ខាងលើ ក៏មានវត្តមានក្នុងសវនាការផងដែរ ។

យោងតាមការបកស្រាយខ្លឹមសារនៃមាត្រា ៥៤ និងមាត្រា ១១ នៃច្បាប់ស្តីពីសហជីព ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែ
ឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ខាងលើ ដោយសារក្រុមហ៊ុន ហ៊ីង ជីង ថេកស្វាយ មិនទាន់មានសហជីពដែលមានភាពជាតំណាង
បំផុតនៅឡើយ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ថ្នាក់ដឹកនាំនៃសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរ ដែល
មានវត្តមានក្នុងសវនាការ មានសិទ្ធិស្របច្បាប់ ក្នុងការតំណាងឱ្យសមាជិកទាំងអស់នៃសហជីពរបស់ខ្លួនក្នុងការមក
ដោះស្រាយវិវាទនៅក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ។

ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការដោះស្រាយចំណុចវិវាទនេះ សម្រាប់សហជីពប្រជាធិបតេយ្យ
កម្មករកាត់ដេរ ដែលជាភាគីដើមបញ្ជីនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ។

ចំណុចវិវាទទី ១ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជក សងរំលឹកប្រាក់ឈ្នួលឱ្យកម្មករនិយោជិត ហាប សាន់
ឆាយ និង មាន វណ្ណា សម្រាប់អំឡុងពេលគិតចាប់ពីថ្ងៃទី១៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ដល់ថ្ងៃទី០១
ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ យោងទៅតាមកិច្ចព្រមព្រៀងដែលមាននៅក្នុងកំណត់ហេតុចរចា
ដោះស្រាយវិវាទ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦

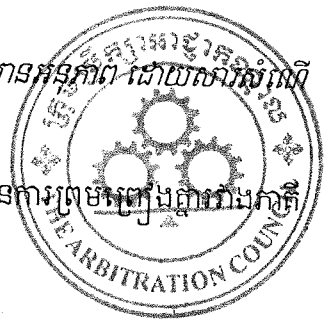
ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិចារណាថា តើនិយោជកមានកាតព្វកិច្ចសងរំលឹកប្រាក់ឈ្នួលឱ្យកម្មករនិយោជិត
ហាប សាន់ឆាយ និង មាន វណ្ណា សម្រាប់អំឡុងពេលគិតចាប់ពីថ្ងៃទី១៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ដល់ថ្ងៃទី០១ ខែ
កក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ យោងទៅតាមកិច្ចព្រមព្រៀងដែលមាននៅក្នុងកំណត់ហេតុចរចាដោះស្រាយវិវាទ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែ
មិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ ដែរ ឬទេ?

មាត្រា ៣១១ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៧ បានចែងថា “ កិច្ចសន្យា គឺជាកិរិយាដែលបុគ្គលពីរនាក់ ឬ
ច្រើននាក់មានឆន្ទៈត្រូវគ្នាព្រមបង្កើត កែប្រែ ឬរំលត់នូវកាតព្វកិច្ច ។ ” ។

មាត្រានេះ មានន័យថា កិច្ចសន្យា គឺកើតឡើងដោយសារឆន្ទៈព្រមគ្នារបស់ភាគី ហើយភាគីក៏អាចប្រើនូវ
ឆន្ទៈព្រមគ្នានោះក្នុងការកែប្រែ និងរំលាយបានដែរ ។

យ៉ាងណាមិញ មាត្រា ៣៣៦ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ដដែល ចែងថា “ កិច្ចសន្យាមានអនុភាព ដោយសារសំណើ
និងស្នើការត្រូវគ្នា ។ ” ។

មាត្រាខាងលើនេះ មានន័យថា កិច្ចសន្យាអាចធ្វើទៅបាន លុះត្រាណាតែមានការព្រមព្រៀងគ្នារវាងភាគី
អ្នកដាក់សំណើ និងភាគីផ្តល់ស្នើការ ។

មាត្រា ៣៣៧ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ដដែល កថាខណ្ឌទី១ និងទី៣ ចែងថា “សំណើ គឺជាការសុំបង្កើតកិច្ចសន្យា ដែលធ្វើឡើងដោយមានឆន្ទៈភ្ជាប់ខ្លួនជាមួយនឹងចំណងគតិយុត្ត ក្នុងករណីដែលមានស្ថិការរបស់ភាគីម្ខាងទៀត ចំពោះសំណើនេះ ។ ស្ថិការ គឺជាការបង្ហាញ ឆន្ទៈដែលអ្នកទទួលសំណើយល់ព្រមចំពោះសំណើនោះ ។” ។

ខ្លឹមសារនៃមាត្រា ៣៣៧ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី កថាខណ្ឌទី១ និងទី៣ បានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់អំពីការចងកាតព្វកិច្ចគតិយុត្តរវាងភាគីទាំងឡាយណាដែលបានបង្កើតកិច្ចសន្យានេះ ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងលេខ ២៧១/១៤-ក្រណ ២០១០ បានបកស្រាយថា ៖ “... និយោជកមិនបានអនុវត្តការដំឡើងប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំខែ ... ស្របតាមកិច្ចព្រមព្រៀង ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០១៣ នោះទេ ... ស្របតាមមាត្រា ៣៣៧ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ... និយោជកមានកាតព្វកិច្ចក្នុងការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលគាត់បានធ្វើជាមួយកម្មករនិយោជិត ។” ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក៏យល់ស្របតាមការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងខាងលើដែរ ។

យោងតាមអង្គហេតុ កម្មករនិយោជិត ហាប សាន់ឆាយ និង មាន វណ្ណ ជាកម្មករនិយោជិតផ្នែកនៃកម្មសិប្បកម្មដែលចូលបម្រើការងារដំបូងនៅក្នុងក្រុមហ៊ុនតាំងពីឆ្នាំ២០១៤ ។ និយោជកបានបញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងាររបស់កម្មករនិយោជិតទាំង ០២ នាក់ខាងលើ នៅថ្ងៃទី១៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ដោយសារពួកគាត់មិនទាន់មានអាយុគ្រប់ ១៨ ឆ្នាំ ដើម្បីអាចធ្វើការនៅក្នុងក្រុមហ៊ុនបាន ។ ដោយឡែកក្រោយពីមានការចរចាគ្នា និយោជកបានឯកភាពទទួលយកកម្មករនិយោជិតទាំងពីរ ឱ្យចូលធ្វើការវិញនៅថ្ងៃទី០១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ ដោយភ្ជាប់ជាមួយនូវឯកសារបញ្ជាក់ថា ពួកគាត់មានអាយុគ្រប់ ១៨ ឆ្នាំ ក៏ប៉ុន្តែ និយោជកមិនបានសងវិលិកប្រាក់ឈ្នួល ឱ្យពួកគាត់សម្រាប់ចន្លោះពេលពីថ្ងៃទី១៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ដល់ថ្ងៃទី០១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ នោះទេ ។

យោងតាមកំណត់ហេតុចរចាដោះស្រាយវិវាទ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ ត្រង់ចំណុចទី៩ មានខ្លឹមសារថា “និយោជកឯកភាពទទួលយកកម្មករនិយោជិតដែលជាសមាជិក ស៊ីខៅឌូ រួមមានឈ្មោះ ១. កញ្ញា ហាប សាន់ឆាយ...២. កញ្ញា មាន វណ្ណ... ៣. កញ្ញា ហុប សារ៉ុ... ចូលធ្វើការវិញ និងសងវិលិកប្រាក់ឈ្នួលចាប់ពីថ្ងៃដែលក្រុមហ៊ុនបានបញ្ឈប់ រហូតដល់ថ្ងៃចូលធ្វើការវិញ ដោយភ្ជាប់ជាមួយនូវឯកសារបញ្ជាក់ថា ពួកគាត់មានអាយុ ១៨ ឆ្នាំ ។” ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា យោងតាមកិច្ចព្រមព្រៀងត្រង់ចំណុចទី៩ ខាងលើនេះ មានខ្លឹមសារថា នៅពេលកម្មករនិយោជិត ហាប សាន់ឆាយ និង មាន វណ្ណ មានឯកសារដែលបញ្ជាក់ថា ពួកគាត់មានអាយុ ១៨ ឆ្នាំ នោះនិយោជកយល់ព្រមទទួលយកពួកគាត់ឱ្យចូលធ្វើការវិញ ហើយសងវិលិកប្រាក់ឈ្នួលចាប់ពីថ្ងៃដែលនិយោជកបានបញ្ឈប់ រហូតដល់ថ្ងៃដែលពួកគាត់ចូលធ្វើការវិញ ។ នៅក្នុងករណីនេះ និយោជកបានទទួលយកកម្មករនិយោជិតទាំងពីរនាក់ខាងលើឱ្យចូលធ្វើការវិញរួចហើយ តែនិយោជកមិនបានសងវិលិកប្រាក់ឈ្នួលដល់ពួកគាត់ស្របទៅតាមកិច្ចព្រមព្រៀងខាងលើនេះទេ ។

ភាគីនិយោជកបានអះអាងថា មូលហេតុនៃការមិនផ្តល់ប្រាក់រំលឹកនេះ គឺដោយសារប្រធានរដ្ឋបាល ដែលជា អ្នកបកប្រែជូននាយកក្រុមហ៊ុនមិនបានចាប់អារម្មណ៍ឃើញចំណុចសងរំលឹកប្រាក់ឈ្នួល ដែលសរសេរនៅក្នុងកិច្ចព្រម ព្រៀងខាងលើទេ ។ ដោយឡែក ភាគីកម្មករនិយោជិតបានឆ្លើយតបថា នៅពេលចុះកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ភាគីកម្មករ និយោជិតបានអានឡើងវិញ នូវគ្រប់ចំណុចទាំងអស់ដែលបានព្រមព្រៀងរួច ជូននិយោជក ទើបភាគីទាំងពីរចុះ ហត្ថលេខា និងផ្តិតស្នាមមេដៃលើកិច្ចព្រមព្រៀងខាងលើ ។ ភាគីនិយោជកមិនជំទាស់នឹងការលើកឡើងនេះទេ ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងលេខ ០០៥/១៦-វាយអិលធី អ៊ិនធើណេសិនណាល ហេតុផលនៃ ចំណុចវិវាទទី១ បានបកស្រាយថា "...ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ហេតុផលរបស់និយោជកដែលបាន លើកឡើងក្នុងការបដិសេធមិនអនុវត្តតាមកិច្ចព្រមព្រៀងចុះថ្ងៃទី២៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៥ ខាងលើ គឺមិនមែនជា ហេតុផលសមរម្យនោះទេ ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា បញ្ហានៃការបកប្រែភាសា គឺជាការទទួលខុស ត្រូវផ្ទាល់របស់និយោជក ព្រោះនិយោជក គឺជាអ្នកចាត់ចែង និងជួលអ្នកបកប្រែ ដើម្បីជួយបកប្រែភាសាក្នុងការ បង្កើតកិច្ចព្រមព្រៀងខាងលើ ហេតុនេះ ចំពោះកំហុសឆ្គង ឬភាពខ្វះខាតលើការបកប្រែ មិនមែនជាមូលដ្ឋានគ្រប់ គ្រាន់ ដែលអាចឱ្យនិយោជកចេញវិសោធនកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលមានសុពលភាពហើយនោះទេ ។" ។ (សូម មើលបន្ថែមសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ១៨០/១៦-ស៊ីម៉ង់ត៍ កម្ពុជា ចក្រីទីង ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី២) ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក៏យល់ស្របតាមការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងខាងលើដែរថា នៅក្នុងករណីនេះ ការលើកឡើងពីបញ្ហាអ្នកបកប្រែមិនបានចាប់អារម្មណ៍ ឃើញចំណុចសងរំលឹកប្រាក់ឈ្នួល គឺជាភាពខ្វះខាតរបស់ប្រធានរដ្ឋបាល ដែលជាអ្នកបកប្រែជូននាយកក្រុមហ៊ុន ។ ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការលើកឡើងអំពីបញ្ហាខ្វះខាតរបស់អ្នកបកប្រែភាសានៅពេល ធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងមិនមែនជាហេតុផលត្រឹមត្រូវ ដែលអាចឱ្យនិយោជករួចផុតពីការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលមាន សុពលភាពហើយនោះទេ ។ ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា និយោជកត្រូវអនុវត្តឱ្យបានពេញ លេញ តាមខ្លឹមសារនៃចំណុចទី៩ ក្នុងកំណត់ហេតុចរចាដោះស្រាយវិវាទ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ ដែល និយោជកបានព្រមព្រៀងជាមួយភាគីកម្មករនិយោជិតរួចហើយ ស្របតាមខ្លឹមសារនៃមាត្រា ៣៣៧ នៃក្រម រដ្ឋប្បវេណីខាងលើ ។

សរុបសេចក្តីមក ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេច បង្គាប់ឱ្យនិយោជកសងរំលឹកប្រាក់ឈ្នួលឱ្យកម្មករ និយោជិត ហាប សាន់ឆាយ និង មាន វណ្ណ សម្រាប់អំឡុងពេលគិតចាប់ពីថ្ងៃទី១៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ដល់ថ្ងៃទី ០១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ យោងទៅតាមកិច្ចព្រមព្រៀងដែលមាននៅក្នុងកំណត់ហេតុចរចាដោះស្រាយវិវាទ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ ។

ចំណុចវិវាទទី ២ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកទទួលយកកម្មករនិយោជិត ណាប៉ូ សារ៉ា ឱ្យចូលធ្វើការ និង សងរំលឹកប្រាក់ឈ្នួល ចាប់ពីថ្ងៃបញ្ឈប់ រហូតដល់ថ្ងៃចូលធ្វើការវិញ

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិចារណាថា តើនិយោជកមានកាតព្វកិច្ចទទួលយកកម្មករនិយោជិត ណាប៉ូ សារ៉ា ឱ្យចូលធ្វើការ និងសងរំលឹកប្រាក់ឈ្នួល ចាប់ពីថ្ងៃបញ្ឈប់ រហូតដល់ថ្ងៃចូលធ្វើការវិញដែរ ឬទេ?

យោងតាមអង្គហេតុ កម្មករនិយោជិត ណុប សារ៉ូ ជាកម្មករនិយោជិតផ្នែកផែកពិនិត្យ ដែលចូលបម្រើ ការងារដំបូងនៅក្នុងក្រុមហ៊ុនតាំងពីឆ្នាំ២០១៤ ។ និយោជកបានបញ្ឈប់កិច្ចសន្យាការងាររបស់គាត់ នៅថ្ងៃទី១៩ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ដូចករណីកម្មករនិយោជិត ហាប សាន់ឆាយ និង មាន វណ្ណ ក្នុងចំណុចវិវាទទី១ ខាងលើដែរ ។ ដោយឡែក នៅពេលដែលកម្មករនិយោជិត ណុប សារ៉ូ ដាក់ឯកសារបញ្ជាក់ពីអាយុរបស់គាត់ទៅនិយោជក (មិនចាំ កាលបរិច្ឆេទ) អាយុរបស់គាត់មិនទាន់គ្រប់ ចំនួន ១៨ ឆ្នាំនោះទេ ហេតុនេះ និយោជកមិនព្រមទទួលយកគាត់ឱ្យចូល ធ្វើការវិញ ។

យោងតាមសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ១២៧ កប/ស.ជ.ណ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ស្តីពីការចុះ បញ្ជីកាកម្មករនិយោជិតក្នុងបេឡាជាតិរបបសន្តិសុខសង្គម មានខ្លឹមសារថា “...កន្លងមកក្រសួងសង្កេតឃើញថា មាន បញ្ហាប្រឈមមួយចំនួនអំពីអត្តសញ្ញាណរបស់កម្មករនិយោជិត ដូចជាការខ្ចីឈ្មោះអ្នកដទៃប្រើ, ការខុសឈ្មោះ, ការ ខុសភេទ, ការខុសថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត...ដែលអាចបង្កឱ្យលេចចេញនូវបាតុភាពមិនប្រក្រតីនានា...ពិសេសនិយោជក និង កម្មករនិយោជិតមានការព្រួយបារម្ភចំពោះផលប៉ះពាល់តាមផ្លូវច្បាប់នានា ទាក់ទងនឹងការក្លែងឯកសារ, ការបាត់បង់ អតីតភាពការងារ...ការបណ្តេញចេញពីការងារ ការចោទប្រកាន់ចំពោះការប្រើប្រាស់ពលកម្មកុមារ ។

ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមខាងលើ នាយកសហគ្រាស...កម្មករនិយោជិត និងអង្គការដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវ អនុវត្ត ដូចខាងក្រោម ៖

- ១. មិនត្រូវចាត់ទុកជាក់ហុស ចំពោះគ្រប់រូបភាពមិនប្រក្រតីខាងលើរបស់កម្មករនិយោជិត ។
- ២. នៅពេលចុះបញ្ជីកាឡើងវិញ កម្មករនិយោជិតដែលមានបញ្ហាដូចខាងលើ ត្រូវបានរក្សានូវសិទ្ធិ និងអត្ត ប្រយោជន៍ផ្សេងៗ ដូចជា អតីតភាពការងារ តួនាទីក្នុងអង្គការវិជ្ជាជីវៈ និងកិច្ចសន្យាការងារ ។
- ៣. និយោជកមិនត្រូវទទួលបានការចោទប្រកាន់ថា ប្រើប្រាស់ពលកម្មកុមារ ចំពោះករណីដែលកម្មករនិយោ ជិតប្រើអត្តសញ្ញាណខុសប្រក្រតីនេះទេ ។
- ៤. កម្មករនិយោជិតដែលទទួលបានការធ្វើនិយ័តកម្មអត្តសញ្ញាណឱ្យបានត្រឹមត្រូវឡើងវិញ... ។
- ៥. ក្នុងការជ្រើសរើសកម្មករនិយោជិតថ្មីសហគ្រាស គ្រឹះស្ថានចាំបាច់ត្រូវទាមទារឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណ របស់សាមីខ្លួន ...ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ... ។” ។

យោងតាមសេចក្តីជូនដំណឹងខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ចំពោះករណីដែលសហគ្រាស ឬគ្រឹះស្ថានដែលបានជួលរួចហើយ នូវកម្មករនិយោជិតដែលមានភាពមិនប្រក្រតី ដូចជាការខ្ចីឈ្មោះរបស់អ្នកដទៃប្រើ , ខុសថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត ឬកម្មករនិយោជិតមិនទាន់គ្រប់អាយុជាដើម មិនត្រូវបានចាត់ទុកជាក់ហុសរបស់កម្មករនិយោ ជិតទាំងនោះទេ ហើយនិយោជកក៏មិនត្រូវទទួលបានការចោទប្រកាន់ថា ប្រើប្រាស់ពលកម្មកុមារចំពោះករណីដែល បានកើតឡើងរួចហើយនោះដែរ ។ អ្វីដែលជាភាពចាំបាច់នោះគឺ កម្មករនិយោជិតដែលមានបញ្ហាខាងលើ ត្រូវធ្វើការ កែតម្រូវភាពមិនប្រក្រតីនៃឯកសាររបស់ខ្លួនឱ្យបានត្រឹមត្រូវឡើងវិញ ដោយនិយោជកត្រូវរក្សាសិទ្ធិ និងអត្ត ប្រយោជន៍ផ្សេងៗ ដូចជា អតីតភាពការងារ តួនាទីក្នុងអង្គការវិជ្ជាជីវៈ និងកិច្ចសន្យាការងារជូនពួកគាត់រំពឹងដែល ពេលគឺ កម្មករនិយោជិតទាំងនោះអាចបន្តធ្វើការបានតទៅទៀតនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ។ ដោយឡែកគ្រឹះស្ថានសហគ្រាស

រើសកម្មករនិយោជិតថ្មី និងយោជកនៃសហគ្រាស ឬគ្រឹះស្ថាន ចាំបាច់ត្រូវតែទាមទារនូវឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណរបស់សាមីខ្លួនឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងពិនិត្យមើលឱ្យគ្រប់តាមលក្ខខណ្ឌដែលតម្រូវដោយច្បាប់ រួមទាំងលក្ខខណ្ឌអាយុរបស់សាមីខ្លួនផងដែរ មុននឹងសម្រេចជូលពួកគាត់ឱ្យធ្វើជាកម្មករនិយោជិតនៅក្នុងក្រុមហ៊ុនរបស់ខ្លួន ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា យោងតាមការបកស្រាយខ្លឹមសារនៃសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ១២៧ កប/ស.ជ.ណ ខាងលើ កម្មករនិយោជិត ណុប សារ៉ូ គឺជាកម្មករនិយោជិត ដែលមានភាពមិនប្រក្រតីទាក់ទងនឹងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណរបស់គាត់ ។ ដោយឡែក នៅក្នុងករណីនេះ កម្មករនិយោជិត ណុប សារ៉ូ បានកែតម្រូវឯកសាររបស់គាត់ និងបានដាក់ឯកសារនេះជូននិយោជករួចហើយ ហេតុនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា កម្មករនិយោជិត ណុប សារ៉ូ ត្រូវទទួលបាននូវសិទ្ធិ និងអត្ថប្រយោជន៍ ដែលរួមបញ្ចូលទាំងកិច្ចសន្យាការងារ និងអតីតភាពការងាររបស់គាត់វិញផងដែរ ស្របតាមខ្លឹមសារនៃសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ១២៧ កប/ស.ជ.ណ ខាងលើ ។

លើសពីនេះទៅទៀត ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក៏កត់សម្គាល់ឃើញថា បើគិតរហូតដល់កាលបរិច្ឆេទចេញសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលសម្រាប់សំណុំរឿងនេះ កម្មករនិយោជិត ណុប សារ៉ូ មានអាយុគ្រប់ ចំនួន ១៨ ឆ្នាំ ដែលស្របទៅតាមខ្លឹមសារនៃចំណុចទី៩ នៃកំណត់ហេតុចរចាដោះស្រាយវិវាទ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ រួចហើយ ។ (សូមមើលការបកស្រាយខ្លឹមសារនៃមាត្រា ៣១១, ៣៣៦ និង ៣៣៧ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី និងខ្លឹមសារនៃចំណុចទី៩ នៃកំណត់ហេតុចរចាដោះស្រាយវិវាទ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ នៅក្នុងចំណុចវិវាទទី១ ខាងលើ) ។

នៅក្នុងករណីនេះ យោងតាមខ្លឹមសារនៃមាត្រា ៣៣៧ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា និយោជកត្រូវមានកាតព្វកិច្ចអនុវត្តតាមកិច្ចព្រមព្រៀងគ្រប់ចំណុចទី៩ នៃកំណត់ហេតុចរចាដោះស្រាយវិវាទចុះថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ ពោលគឺនិយោជកត្រូវទទួលយកកម្មករនិយោជិត ណុប សារ៉ូ ឱ្យចូលធ្វើការ និងសងវិញប្រាក់ឈ្នួល រហូតដល់ថ្ងៃចូលធ្វើការវិញ ។

សរុបសេចក្តីមក ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេច បង្គាប់ឱ្យនិយោជកទទួលយកកម្មករនិយោជិត ណុប សារ៉ូ ឱ្យចូលធ្វើការ និងសងវិញប្រាក់ឈ្នួល ចាប់ពីថ្ងៃបញ្ឈប់ រហូតដល់ថ្ងៃចូលធ្វើការវិញ ។

ចំណុចវិវាទទី ៣ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកប្តូរកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចំរើល ទៅជាកិច្ចសន្យាការងារមានចំរើលមិនកំណត់វិញជូនកម្មករនិយោជិត ដែលបានធ្វើការជាប់លាប់មានរយៈពេលសរុបលើសពី៧ឆ្នាំ

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិចារណាថា តើនិយោជកមានកាតព្វកិច្ចប្តូរកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចំរើល ទៅជាកិច្ចសន្យាការងារមានចំរើលមិនកំណត់វិញ ជូនកម្មករនិយោជិត ដែលបានធ្វើការជាប់លាប់មានរយៈពេលសរុបលើសពី ០២ ឆ្នាំដែរ ឬទេ?

ចំណុចទី៧ នៃមាត្រា ៦៧ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ចែងថា ៖ "កិច្ចសន្យាការងារមានកំណត់ចំរើលគឺជាប្រភេទត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។ បើមិនធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទេ កិច្ចសន្យាការងារនេះក៏មិនជាប់លាប់មានរយៈពេលកំណត់ចំរើលពិតប្រាកដ" ។

យោងតាមសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ១៨៣/១៤-សាន់ ឡុង ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី១ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានបកស្រាយថា “យោងតាមចំណុចទី៧ នៃមាត្រា ៦៧ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា លក្ខខណ្ឌចាំបាច់របស់កិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចំរើរវេលាពិតប្រាកដ គឺត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។ កិច្ចសន្យាការងារទាំងឡាយណា ដែលមិនបានធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនោះទេ កិច្ចសន្យានោះ នឹងក្លាយជាកិច្ចសន្យាការងារមានចំរើរវេលាមិនកំណត់ ។” ។ (សូមមើលបន្ថែមសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ១៥០/១៦-ស្តាយណាយ អ៊ិនធើណេសិនណល ខូ អិលធើឌី ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី១) ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក៏យល់ស្របនឹងការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងខាងលើផងដែរ ។

យោងតាមអង្គហេតុ ជាការអនុវត្តសព្វថ្ងៃ កម្មករនិយោជិតធ្វើការនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ដោយនិយោជកចាត់ទុកថា ពួកគាត់មានកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចំរើរវេលារយៈពេល ០៣ ខែម្តង ក៏ប៉ុន្តែ កិច្ចសន្យាការងារនេះមិនមានធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនោះទេ ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ នៅពេលកិច្ចសន្យាការងារផុតរយៈពេលកំណត់ ០៣ ខែម្តងៗ និយោជកប្តូរលេខកាត់ថ្មីឱ្យកម្មករនិយោជិត ដោយគិតប្រាក់បំណែចំរើរវេលាជូនការយប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំដែលនៅសល់ជូនពួកគាត់ ។ និយោជកផ្តល់ប្រាក់បំណែចំរើរវេលាបញ្ចប់កិច្ចសន្យា ចំនួន ០៥ ភាគរយ រៀងរាល់ខែនីមួយៗ ជូនកម្មករនិយោជិត ។

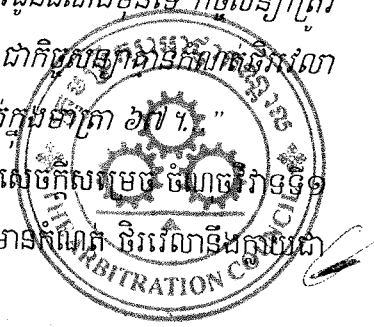
យោងតាមការបកស្រាយខ្លឹមសារចំណុចទី៧ នៃមាត្រា ៦៧ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការដែលនិយោជកមិនបានចុះកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចំរើរវេលា ចំនួន ០៣ ខែម្តង ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជាមួយកម្មករនិយោជិត នោះមានន័យថា លក្ខខណ្ឌចាំបាច់របស់កិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចំរើរវេលាពិតប្រាកដ មិនត្រូវបានពេញនោះទេ ជាហេតុធ្វើឱ្យកិច្ចសន្យារវាងនិយោជក និងកម្មករនិយោជិតក្លាយជាកិច្ចសន្យាការងារ ដែលមានចំរើរវេលាមិនកំណត់ ។

ទន្ទឹមនឹងនេះ កថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ៦៧ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ចែងថា “កិច្ចសន្យាការងារដែលធ្វើឡើងដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ដោយមានកំណត់ចំរើរវេលាពិតប្រាកដ មិនអាចមានរយៈពេលលើសពីពីរឆ្នាំបានឡើយ ។ កិច្ចសន្យានេះអាចបន្តសារជាថ្មីម្តង ឬច្រើនដងបាន ដរាបណាការបន្តសារជាថ្មីនេះមាន ចំរើរវេលាអតិបរមាមិនលើសពីពីរឆ្នាំ ។

ការអនុវត្តផ្ទុយនឹងវិធានខាងដើម នាំឱ្យកិច្ចសន្យាការងារនោះក្លាយជាកិច្ចសន្យាដែលគ្មានកំណត់ចំរើរវេលាពិតប្រាកដ ។”

កថាខណ្ឌទី ៥ នៃមាត្រា ៧៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ចែងថា “...បើគ្មានការជូនដំណឹងមុនទេ កិច្ចសន្យាត្រូវបន្តក្នុងចំរើរវេលាស្មើគ្នានឹងចំរើរវេលាដែលបានចុះកិច្ចសន្យាគ្រាដំបូង ឬត្រូវចាត់ទុកថា ជាកិច្ចសន្យាដែលមានកំណត់ចំរើរវេលាពិតប្រាកដ បើចំរើរវេលាសរុបនៃការបន្តកិច្ចសន្យានោះលើសពីចំរើរវេលាដែលមានកំណត់ក្នុងមាត្រា ៦៧ ។”

នៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ១០/០៣-ហ្សាក់ស៊ិនតិក ហេតុផលសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី១ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានបកស្រាយមាត្រា ៦៧ (២) ថា កិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ ចំរើរវេលានឹងក្លាយជា

កិច្ចសន្យាការងារមានចរិវេលាមិនកំណត់ នៅពេលដែលការបន្តសារជាថ្មីនោះធ្វើឱ្យរយៈពេល សរុបនៃកិច្ចសន្យាទាំងអស់មានរយៈពេលលើសពីពីរឆ្នាំ ។ នៅត្រង់ចំណុចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការកត់សម្គាល់ឃើញថា ៖

“ច្បាប់ការងារកម្ពុជា បង្ហាញពីលក្ខណៈទោរទន់ទៅរកកិច្ចសន្យាមានចរិវេលាមិនកំណត់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦៧ កថាខ័ណ្ឌទី៧ និងទី៨ ។ មូលហេតុដែលនាំឱ្យមានការទោរទន់ទៅរកលក្ខណៈបែបនេះ គឺបណ្តាលមកពីកិច្ចសន្យាមានចរិវេលាមិនកំណត់ ជំរុញឱ្យមានសន្តិសុខការងារ ដែលមានសារៈសំខាន់សំរាប់កម្មករនិយោជិត ហើយក៏មានផលប្រយោជន៍សំរាប់និយោជកដែរ ពីព្រោះការងាររយៈពេលវែង លើកទឹកចិត្តឱ្យមានការប្តេជ្ញាចិត្តធ្វើការងាររបស់កម្មករនិយោជិត ។ លើសពីនេះទៀត មាត្រា ៧៣ វាក្យខ័ណ្ឌទី៥ ចែងថា កិច្ចសន្យាមានកំណត់ចរិវេលា ត្រូវក្លាយជាកិច្ចសន្យាមានចរិវេលាមិនកំណត់ បើគ្មានការជូនដំណឹងមុនអំពីការបញ្ចប់ និងបើចរិវេលាសរុបលើសពីរយៈពេលដែលមានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៦៧ វាក្យខ័ណ្ឌទី២ ។ ការយោងទៅលើរយៈពេលសរុប ដែលចែងក្នុងមាត្រា ៦៧ វាក្យខ័ណ្ឌទី២ បានយោងទៅមាត្រា ៦៧ វាក្យខ័ណ្ឌទី២ គឺ យោងទៅលើរយៈពេលសរុបជាអតិបរមា ហើយមិនមែនយោងទៅលើរយៈពេលនៃការបន្តនិមួយៗនោះទេ ។

ជាមួយគ្នានេះដែរ សេចក្តីណែនាំរបស់អង្គការពលកម្មអន្តរជាតិ (ILO) លេខ ១៦៦ ឆ្នាំ១៩៨២ វាក្យខ័ណ្ឌទី ៣ ដែលទាក់ទងទៅនឹងការបញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងារចែងថា កិច្ចសន្យាដែលមានរយៈពេលកំណត់ មិនត្រូវប្រើសំរាប់ចំពោះការងាររយៈពេលវែងទេ ។ សេចក្តីណែនាំរបស់អង្គការពលកម្មអន្តរជាតិនេះ ក៏បានបញ្ជាក់ផងដែរថា កិច្ចសន្យាដែលមានចរិវេលាកំណត់ ត្រូវក្លាយជាកិច្ចសន្យាដែលមានចរិវេលាមិនកំណត់ ប្រសិនបើនិយោជកបន្តកិច្ចសន្យាជាច្រើនដង ដែលមានរយៈពេលសរុបលើសពី ២ ឆ្នាំ ។ ទោះបីជាសេចក្តីណែនាំនេះ មិនមានការចងកាតព្វកិច្ច ក៏ដោយ ក៏វាជាបរិបទមួយ ដែលមានប្រយោជន៍សំរាប់ការបកស្រាយមាត្រា ៦៧ នេះដែរ.. ។” ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក៏យល់ស្របនឹងការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងខាងលើដែរ ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការបកស្រាយកថាខ័ណ្ឌទី២ នៃមាត្រា ៦៧ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ មានន័យថា កិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចរិវេលាត្រូវក្លាយជាកិច្ចសន្យាការងារមានចរិវេលាមិនកំណត់ កាលណាការបន្តជាថ្មីនៃកិច្ចសន្យានេះ នាំឱ្យចរិវេលាសរុបនៃកិច្ចសន្យាការងារដំបូង និងចរិវេលានៃកិច្ចសន្យាការងារបន្តបន្ទាប់ បូកចូលគ្នាលើសពី ០២ ឆ្នាំ ។

ដូចនេះ យោងតាមមាត្រាច្បាប់ស្តីពីការងារ និងសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលមុនៗរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលខាងលើ និយោជកមិនអាចបន្តចុះកិច្ចសន្យាការងារ ដែលមានកំណត់ចរិវេលា ជាមួយកម្មករនិយោជិតដែលផលបូកសរុបនៃកិច្ចសន្យាការងារមានកំណត់ចរិវេលាលើសពី ០២ ឆ្នាំ បានទេ ។ និយោជក ត្រូវចុះកិច្ចសន្យាការងារមានចរិវេលាមិនកំណត់ ជាមួយកម្មករនិយោជិត ដែលផលបូកសរុបនៃកិច្ចសន្យាការងារ ដែលមានកំណត់ចរិវេលាលើសពី ០២ ឆ្នាំ ។

សរុបសេចក្តីមក ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេច បង្គាប់ឱ្យនិយោជកអនុវត្តកិច្ចសន្យាការងារមានចរិវេលាមិនកំណត់ ជូនកម្មករនិយោជិត នៅពេលដែលកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចរិវេលាមិនត្រូវបានធ្វើតាមរយៈលក្ខណ៍អក្សរ ឬនៅពេលកិច្ចសន្យានោះត្រូវបានធ្វើឡើងជាប់លាប់ មានរយៈពេលសរុបលើសពី ០២ ឆ្នាំ ។

ចំណុចវិវាទទី ៥ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកទទួលយកកម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី ឱ្យចូលធ្វើការ និងសងវំលីកប្រាក់ឈ្នួលចាប់ពីថ្ងៃបញ្ឈប់ រហូតដល់ថ្ងៃចូលធ្វើការវិញ

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិចារណាថា តើនិយោជកមានកាតព្វកិច្ចទទួលយកកម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី ឱ្យចូលធ្វើការ និងសងវំលីកប្រាក់ឈ្នួលចាប់ពីថ្ងៃបញ្ឈប់ រហូតដល់ថ្ងៃចូលធ្វើការវិញដែរ ឬទេ?

យោងតាមអង្គហេតុ កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី ជាកម្មករនិយោជិតផ្នែកគិតបុង ដែលចូលបម្រើការងារដំបូងនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន នៅថ្ងៃទី១០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២ ដោយមានកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចំរើល ០៣ ខែម្តង ជាមួយនិយោជក តែកិច្ចសន្យានេះពុំមានសរសេរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនោះទេ ។

យោងតាមការបកស្រាយប្រភេទនៃកិច្ចសន្យាការងារក្នុងចំណុចវិវាទទី ៣ ខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា កិច្ចសន្យាការងាររបស់កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី បានប្រែក្លាយជាកិច្ចសន្យាការងារមានចំរើលមិនកំណត់ទៅហើយ ដោយសារកិច្ចសន្យាការងាររបស់គាត់មិនត្រូវបានធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនោះទេ ហើយបើទោះបីជាកិច្ចសន្យាការងារនេះត្រូវបានធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរក៏ដោយ ក៏ចំរើលសរុបនៃកិច្ចសន្យាការងារនេះបានលើសពី ០២ ឆ្នាំ ទៅហើយ ។ ដូចនេះ កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី មានកិច្ចសន្យាការងារមានចំរើលមិនកំណត់ជាមួយនិយោជក ។

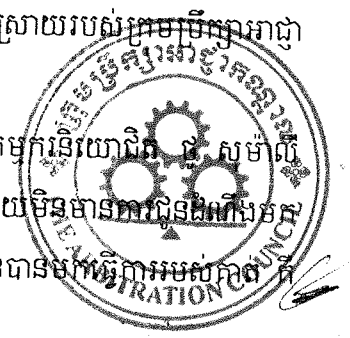
មាត្រា ៧៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារចែងថា ៖ “ កិច្ចសន្យាការងារ ដែលមានចំរើលមិនកំណត់ អាចរំលាយតាមឆន្ទៈភាគីតែម្តងបាន ។ ការរំលាយកិច្ចសន្យានេះ ត្រូវអនុវត្តទៅតាមរបៀបឱ្យដំណើរមុនជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដែលភាគីមានបំណងចង់រំលាយកិច្ចសន្យា ត្រូវឱ្យទៅភាគីម្តងទៀត ។

ក៏ប៉ុន្តែ បានការបញ្ឈប់ណាមួយអាចធ្វើទៅបាន ដោយគ្មានហេតុផលសមរម្យទាក់ទងនឹង សម្បទា ឬចរិយានៃកម្មករនិយោជិត យោលទៅលើភាពចាំបាច់នៃដំណើររបស់សហគ្រាស របស់គ្រឹះស្ថាន ឬរបស់ក្រុមហ៊ុន ឡើយ ។” ។

ផ្អែកលើខ្លឹមសារនៃមាត្រានេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា និយោជកមានសិទ្ធិបញ្ឈប់កម្មករនិយោជិតដោយឆន្ទៈខ្លួនឯងបាន ដោយផ្តល់ដំណើរដល់កម្មករនិយោជិត ដោយបញ្ជាក់ពីហេតុផលសមរម្យទាក់ទងនឹងសម្បទា ឬចរិយានៃកម្មករនិយោជិតយោងទៅលើភាពចាំបាច់នៃដំណើររបស់សហគ្រាស របស់គ្រឹះស្ថាន ឬរបស់ក្រុមហ៊ុន ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៥១/០៨-អេអសឌី ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី៣, លេខ ១៦០/១៣-អង្គការអន្តរជាតិបម្រើសុខភាពប្រជាជនកម្ពុជា, លេខ ១៧៨/១៤-សួនឧស្សាហកម្មមេនហាតធន ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី១ និងលេខ ១៩២/១៤-ស៊ិនភាវស៊ីង ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី១) ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក៏យល់ស្របនឹងការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងខាងលើផងដែរ ។

នៅក្នុងករណីនេះ ភាគីនិយោជកបានអះអាងថា និយោជកមិនអាចទទួលយកកម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី ឱ្យចូលធ្វើការវិញនោះទេ ដោយសារគាត់ឈប់សម្រាកយូរលើសពី ០៧ ថ្ងៃ ដោយមិនមានការជូនដំណើរនៃកម្មករនិយោជក ។ ដោយឡែក កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី បានអះអាងថា ការខកខានមិនបានមកធ្វើការរបស់គាត់ គឺ

បណ្តាលមកពីបញ្ហាជម្ងឺ ក្រោយពីគាត់ឈប់សម្រាកលំហែមាតុភាព ហើយគាត់បានសុំ និងទទួលបានច្បាប់អនុញ្ញាត ត្រឹមត្រូវពីប្រធានរដ្ឋបាល តែប្រធានរដ្ឋបាលជាអ្នកខកខានមិនបានជូនដំណឹងទៅនាយកក្រុមហ៊ុន។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី មិនធ្លាប់ប្រព្រឹត្តកំហុសណាមួយពីមុនមកនោះទេ ។

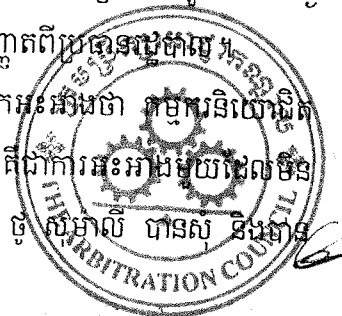
នៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលមុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ភាគីដែលធ្វើការអះអាង ឬចោទប្រកាន់ គឺមានបន្ទុកភស្តុតាង។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៧៩/០៥-អេវើវ្រឺន, លេខ ១០១/០៨-ជីឌីអិម ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី១ និងទី២, លេខ ១៦៨/០៩-ទឹកថ្លា ផ្កាហ្សា ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទ ទី២, លេខ ១១៥/១០-ជី-ហ្សូស ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី១៨ និង លេខ ១៤៨/១១-ងាយ យ៉ាង)។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងលេខ ០៣២/១៦-អីដេនីតិ កូបិល ស្តុតងីង (ខេមបូឌា) ខូអិលធីឌី ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី១ បានបកស្រាយថា ៖ “ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការបដិសេធការទាមទារ ឬច្រាន ចោលការអះអាងរបស់ភាគីវិវាទ ប្រសិនបើភាគីដែលធ្វើការទាមទារ ឬធ្វើការអះអាងនោះ មិនមានមូលដ្ឋានគ្រប់ គ្រាន់ ឬភស្តុតាងជាក់លាក់ ដើម្បីគាំទ្រនូវការទាមទារ ឬការអះអាងរបស់ខ្លួន។” ។ (សូមមើលបន្ថែមសេចក្តីបង្គាប់ អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ០៧៩/១៦-ប្រីធីស អីមេរិទិន ចិប៊ែកខូ (ខេមបូឌា) លីមីតធីត ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី១, លេខ ១១៥/១៦ ស្រាបៀរ កម្ពុជា ខេមប្រ័វ ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី២, លេខ ១១៧/១៦-អ៊ីម ភី អេ អ៊ិនធើណេស្យុន រោល លីមីតធីត ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី១ និងលេខ ១៣៦/១៦-ជុង ហ្វៃ នីតវៀរ អេហ្វធីវ៉ាយ អិលធីឌី ហេតុផល នៃចំណុចវិវាទទី៦) ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក៏យល់ស្របតាមការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងខាងលើដែរ ។

យោងតាមអង្គហេតុ ភាគីទាំងពីរបានទទួលស្គាល់ថា នៅថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី បានសុំច្បាប់ឈប់សម្រាកព្យាបាលជម្ងឺ រយៈពេល ០១ សប្តាហ៍ ពីប្រធានរដ្ឋបាលតាមរយៈទូរស័ព្ទ ហើយ ប្រធានរដ្ឋបាលក៏បានអនុញ្ញាតចំពោះការស្នើសុំច្បាប់នេះដែរ តែប្រធានរដ្ឋបាលមិនបានជូនដំណឹងនេះ ជូននាយកក្រុម ហ៊ុនឱ្យបានដឹងនោះទេ ។ ដោយឡែកដោយសារ បញ្ហាជម្ងឺរបស់កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី មិនបានជាសះស្បើយ គាត់ក៏បានបន្តការព្យាបាលនៅមន្ទីរពេទ្យឯខេត្តសុរិន្ទ ក្នុងប្រទេសថៃ។ កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី បានពឹងពាក់ ប្រធានសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរ ឈ្មោះ ពៅ លីណា ឱ្យជួយសុំច្បាប់សម្រាប់គាត់មួយសប្តាហ៍បន្ថែម ទៀត ក៏ប៉ុន្តែ នៅពេលកម្មករនិយោជិត ពៅ លីណា សុំច្បាប់នេះទៅដល់នាយកក្រុមហ៊ុន នាយកក្រុមហ៊ុនមិនបាន អនុញ្ញាតច្បាប់ឱ្យកម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី នោះទេ ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា នៅថ្ងៃទី២៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី បានត្រឡប់ចូលធ្វើការវិញ ពោលគឺ គាត់បានឈប់សម្រាក ចំនួន ០៣ ថ្ងៃ បន្ថែមទៀត បន្ទាប់ពីការឈប់សម្រាកមានច្បាប់មួយសប្តាហ៍ ដែលគាត់ទទួលបានការអនុញ្ញាតពីប្រធានរដ្ឋបាល។

នៅក្នុងករណីនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការដែលនិយោជកអះអាងថា កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី ឈប់សម្រាកលើសពី ០៧ ថ្ងៃ ដោយមិនមានការជូនដំណឹងទៅនិយោជក គឺជាការអះអាងមួយដែលមិន ត្រឹមត្រូវនោះទេ ព្រោះយោងតាមការទទួលស្គាល់របស់ភាគីទាំងពីរ កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី បានសុំ និងបាន

ទទួលការអនុញ្ញាតច្បាប់ពីប្រធានរដ្ឋបាលរួចហើយ មុននឹងឈប់សម្រាកព្យាបាលជម្ងឺ មិនតែប៉ុណ្ណោះ គាត់ក៏បានធ្វើ ការសុំច្បាប់បន្ថែមទៀតតាមរយៈកម្មករនិយោជិត ពៅ សីណា ដែលសកម្មភាពនេះបង្ហាញពីការព្យាយាមជូនដំណឹង ទៅភាគីនិយោជកអំពីអវត្តមានរបស់គាត់ដោយសារបញ្ហាជម្ងឺ ជាក់ស្តែងដូចមានឯកសារបញ្ជាក់រួមមាន វេជ្ជបញ្ជា ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ របស់វេជ្ជបណ្ឌិតនៃមន្ទីរពេទ្យព្រះអង្គឌួង, វេជ្ជបញ្ជារបស់គ្រូពេទ្យនៅប្រទេសថៃ និងប័ណ្ណព្រំដែន នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងព្រះរាជាណាចក្រថៃ របស់កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី ដែលចេញ នៅថ្ងៃទី២៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ ផងដែរ ។

ក្រៅពីនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកមិនឃើញថា និយោជកមានហេតុផលណាមួយ ទាក់ទងនឹងសម្បទា ឬចរិយារបស់កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី យោងទៅលើភាពចាំបាច់នៃដំណើររបស់ក្រុមហ៊ុន ក្នុងការបញ្ឈប់គាត់ពី ការងារនោះទេ ។ ដូច្នេះ យោងតាមមាត្រា ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការបញ្ឈប់កម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី ពីការងារ គឺមិនបានផ្អែកលើហេតុផលសមរម្យណាមួយនោះទេ ។

ប្រការ ៣៤ នៃប្រកាស ០៩៩ របស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និង យុវនីតិសម្បទា ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ ស្តីពីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលចែងថា "...ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលមានសិទ្ធិ និង អំណាចក្នុងការសម្រេចឱ្យភាគីវិវាទផ្តល់នូវសំណងរដ្ឋប្បវេណី ឬសំណង ខូចខាត ដែលមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវ និង យុត្តិធម៌ ដោយរួមទាំងការ ក. បញ្ជាឱ្យទទួលយកកម្មករនិយោជិត ដែលបានបណ្តេញចេញ ឱ្យចូលមកធ្វើការវិញ...ខ. បញ្ជាឱ្យបង់ប្រាក់ជាបន្ទាន់ នូវប្រាក់ដែលត្រូវបង់... ។"

នៅក្នុងសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលមុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានបង្គាប់ឱ្យនិយោជកទទួលយកកម្មករ និយោជិតចូលធ្វើការវិញ ដោយសារការបញ្ឈប់មិនមានហេតុផលសមរម្យ ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាល លេខ ៨២/១៤-សួនឧស្សាហកម្ម មេនហាតធន ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី២, លេខ០៩៣/១៤-តេភាគិច្ច, លេខ ១១៥/១៤-តេយ៉ាង ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី០២, លេខ ៣៣៦/១៤-ស្រាបៀរ កម្ពុជា ខេមប្រីវ ហេតុផល នៃចំណុចវិវាទទី២ និងលេខ ០៥០/១៥-វ៉ាន់ទីង រិវើវ ថេកស្តាយ ខូអិលធីឌី ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី១) ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក៏យល់ស្របនឹងការបកស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងខាងលើដែរ ។

សរុបសេចក្តីមក ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេច បង្គាប់ឱ្យនិយោជកទទួលយកកម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ា លី ឱ្យចូលធ្វើការ និងសងរំលឹកប្រាក់ឈ្នួល ចាប់ពីថ្ងៃបញ្ឈប់ រហូតដល់ថ្ងៃចូលធ្វើការវិញ ។

ចំណុចវិវាទទី ៦ ៖ ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជករៀបចំឱ្យមានគិលានដ្ឋានឱ្យបានត្រឹមត្រូវនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ហ៊ឹង ជឹង ថេកស្តាយ

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិចារណាថា តើនិយោជកមានកាតព្វកិច្ចរៀបចំឱ្យមានគិលានដ្ឋានឱ្យបានត្រឹមត្រូវ នៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ហ៊ឹង ជឹង ថេកស្តាយ ដែរ ឬទេ?

មាត្រា ២៤២ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ចែងថា ៖ “សហគ្រាស និងគ្រឹះស្ថានទាំងអស់ ដែលមានចុងក្នុងមាត្រា ២៣៨ នៃច្បាប់នេះ ហើយដែលមានប្រើកម្មករនិយោជិតយ៉ាងតិចហាសិបនាក់ ត្រូវតែមានក្នុងបរិវេណនៃគ្រឹះស្ថាន រោងជាង ឬការដ្ឋាន នូវគិលានដ្ឋានអចិន្ត្រៃយ៍មួយ ។

...

គិលានដ្ឋានត្រូវមានសំភារៈ វត្ថុរំលូស និងឱសថគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីព្យាបាលកម្មករនិយោជិតជាបន្ទាន់ក្នុងករណី មានគ្រោះថ្នាក់ ឬមានជំងឺដែលបណ្តាលមកពីការងារ ឬមានជំងឺក្នុងឱកាសធ្វើការងារនេះ ។

សោហ៊ុយក្នុងការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគិលានដ្ឋាននេះ ត្រូវនៅក្នុងបន្ទុកនិយោជក ។”

ប្រការ ៤ នៃប្រកាសលេខ ៣៣០ សកបយ. របស់ក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និង យុវនីតិសម្បទា ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ ស្តីពីការរៀបចំគិលានដ្ឋានសហគ្រាស ចែងថា ៖ “ អំពីសំភារៈបរិក្ខារ និង ឱសថ

សំភារៈជាគ្រឿងសង្ហារឹមត្រូវមានជាអប្បបរមា គឺ ៖

- គុំធ្វើការមួយ
- ...

បរិក្ខារពេទ្យ និង ឱសថ ត្រូវមានជាចាំបាច់ដូចមានកំណត់ក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធនៃប្រកាសនេះ ។”

ទាក់ទងនឹងខ្លឹមសារនៃ មាត្រា ២៤២ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ និងប្រការ ៤ នៃប្រកាសលេខ ៣៣០ សកបយ. ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា និយោជកមានកាតព្វកិច្ចត្រូវរៀបចំឱ្យមានបន្ទប់ពេទ្យ ដែលមានសំភារៈ វត្ថុ រំលូស បរិក្ខារពេទ្យ និងឱសថគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីមុកព្យាបាលកម្មករនិយោជិតនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ។

កថាខណ្ឌទី១ នៃមាត្រា ២៣៩ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ចែងថា ៖ “ ក្រុមពេទ្យការងារត្រូវដឹកនាំដោយគ្រូពេទ្យ ម្នាក់ ឬច្រើននាក់ ដោយមាននាមជាគ្រូពេទ្យការងារ ដែលមានភារកិច្ចការពារព្យាបាល កុំឱ្យខូចសុខភាពអ្នកធ្វើការ ដែលបណ្តាលមកពីការងាររបស់គេ ពិសេសឃ្នាំមើលល័ក្ខខ័ណ្ឌអនាម័យការងារ គ្រោះថ្នាក់នៃជម្ងឺឆ្លង និងស្ថានភាព សុខភាពអ្នកជំងឺ ។”

ប្រការ ៣ នៃប្រកាសរួម លេខ ៣៣០ សកបយ. ស្តីពីការរៀបចំគិលានដ្ឋានសហគ្រាស ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ របស់ក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា និងក្រសួងសុខាភិបាល ចែងថា ៖ “ អំពីចំនួន និងគុណភាព បុគ្គលិកសុខាភិបាល ។ ចំនួន និងគុណភាពនៃបុគ្គលិកសុខាភិបាល ត្រូវបានកំណត់ ស្របតាមចំនួនកម្មករនិយោជិតនៃសហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន ដូចមានក្នុងតារាងខាងក្រោមនេះ ។”

ចំនួនកម្មករនិយោជិត ក្នុងសហគ្រាស	ចំនួនគិលានុប្បដ្ឋាក ឬគិលានុប្បដ្ឋាកយិកា	ចំនួនគ្រូពេទ្យ	វត្តមានអប្បបរមារបស់គ្រូពេទ្យ សំរាប់មួយវេន៨ម៉ោង
៥០-៣០០នាក់	១នាក់ប្រចាំការ	វេជ្ជបណ្ឌិត១នាក់ ឬ គ្រូពេទ្យមធ្យម១នាក់	២ម៉ោង
៣០១-៦០០នាក់	១នាក់ប្រចាំការ	វេជ្ជបណ្ឌិត១នាក់	២ម៉ោង
៦០១-៩០០នាក់	២នាក់ប្រចាំការ	វេជ្ជបណ្ឌិត១នាក់	៣ម៉ោង
៩០១-១៤០០នាក់	២នាក់ប្រចាំការ	វេជ្ជបណ្ឌិត១នាក់	៤ម៉ោង
១៤០១-២០០០នាក់	២នាក់ប្រចាំការ	វេជ្ជបណ្ឌិត១នាក់	៦ម៉ោង
លើសពី ២០០០នាក់	៣នាក់ប្រចាំការ	វេជ្ជបណ្ឌិត១នាក់	៨ម៉ោង

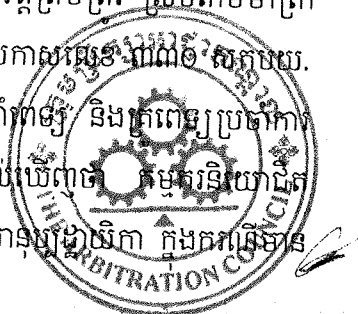
កាលណាសហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន មានធ្វើការបន្ថែមម៉ោង បុគ្គលិកនៃគិលានុប្បដ្ឋាក ត្រូវមានគិលានុប្បដ្ឋាក-យិកា និងគ្រូពេទ្យប្រចាំការក្នុងរយៈពេលធ្វើការបន្ថែមម៉ោងនេះ ។”

សេចក្តីបង្គាប់លេខ ៦២/០៨-ប៉ារ ជា ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី២ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានបកស្រាយ ថា ៖ “ក្រុមហ៊ុន ប៉ារ ជា មិនបានរៀបចំឱ្យមានពេទ្យប្រចាំការ ឬឱ្យមានគិលានុប្បដ្ឋាក និងថ្នាំសំរាប់ពេលកម្មករ និយោជិតប្រើប្រាស់នៅពេលមានជំងឺទេ ។ ដូចនេះ ដើម្បីឱ្យស្របតាមប្រកាសខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល សំរេចឱ្យនិយោជកអនុវត្តឱ្យបានត្រឹមត្រូវស្របតាមប្រកាសរួមលេខ ៣៣០ សកបយ. ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ ស្តីពីការរៀបចំគិលានុប្បដ្ឋាកសហគ្រាស ។” ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាល លេខ ៣១/១២-បី & អិន ហេតុ ផលនៃចំណុចវិវាទទី៧, លេខ ២២៤/១២-ជ ឬ ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី៦, លេខ ២៨៣/១៣-យ៉ុង ស៊ីង ហេតុ ផលនៃចំណុចវិវាទទី២ និងលេខ ១៨៧/១៤-សាន់ឡុង ហេតុផលនៃចំណុចវិវាទទី៤) ។

ស្របតាមខ្លឹមសារប្រការ ៣ នៃប្រកាសរួមលេខ ៣៣០ សកបយ. ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ និងការ បកស្រាយនៃក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ក្នុងសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលមុនៗខាងលើ និយោជកត្រូវរៀបចំចំនួន គ្រូពេទ្យ ទៅតាមចំនួនកម្មករនិយោជិត ដែលមានជាក់ស្តែងក្នុងក្រុមហ៊ុន ។

យោងតាមអង្គហេតុ នៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ហ៊ីង ជីង ថេកស្ថាយ មានកម្មករនិយោជិតប្រហែលជាជាង ១៣០ នាក់ ក៏ប៉ុន្តែ សព្វថ្ងៃនេះ នៅក្នុងក្រុមហ៊ុនមិនទាន់មានគិលានុប្បដ្ឋាកនៅឡើយទេ ។ និយោជកបានឱ្យកម្មករនិយោជិត ក្រុមហ៊ុន ហ៊ីង ជីង ថេកស្ថាយ ទៅប្រើប្រាស់គិលានុប្បដ្ឋាករបស់ក្រុមហ៊ុន អេស អិល ជេ ដែលនៅក្នុងបរិវេណតែ មួយ ។

ក្នុងករណីនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា និយោជកមិនបានអនុវត្តត្រឹមត្រូវ ស្របតាមមាត្រា ២៤២ និងមាត្រា ២៣៩ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ព្រមទាំងប្រការ៣ និង ប្រការ៤ នៃប្រកាសរួមលេខ ៣៣០ សកបយ. ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ ខាងលើ ទាក់ទងនឹងការរៀបចំឱ្យមានគិលានុប្បដ្ឋាក ថ្នាំពេទ្យ និងគ្រូពេទ្យប្រចាំការ ដើម្បីធានាដល់សុខភាពរបស់កម្មករនិយោជិតនោះទេ ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា កម្មករនិយោជិត មានសិទ្ធិទទួលបាននូវការព្យាបាលជាបឋម ពីសំណាក់គ្រូពេទ្យ គិលានុប្បដ្ឋាក ឬ គិលានុប្បដ្ឋាកយិកា ក្នុងករណីមាន

ជម្ងឺនៅក្នុងម៉ោងបំពេញការងារ នៅពេលដែលក្រុមហ៊ុននោះជួលកម្មករនិយោជិតចំនួនចាប់ពី ៥០ នាក់ ឡើងទៅ ហើយនេះជាការព្យាបាលជាបឋម មុននឹងបញ្ជូនកម្មករនិយោជិតនោះ ទៅកាន់មន្ទីរពេទ្យនៅក្នុងករណីធ្ងន់ធ្ងរ ។

សរុបមក ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេច បង្គាប់ឱ្យនិយោជករៀបចំឱ្យមានគិលានដ្ឋាន ថ្នាំពេទ្យ និង គ្រូពេទ្យប្រចាំការនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ស្របតាមច្បាប់ស្តីពីការងារ និងប្រកាសលេខ ៣៣០ សកបយ. ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ ។

យោងតាមការបង្ហាញភស្តុតាង អង្គហេតុ អង្គច្បាប់ និងហេតុផល ដូចបានបញ្ជាក់ខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សា អាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចចេញសេចក្តីបង្គាប់ ដូចតទៅ ៖

សម្រេច និង បង្គាប់

ចំណុចវិវាទទី ១ ៖

- បង្គាប់ឱ្យនិយោជកសងរំលឹកប្រាក់ឈ្នួលឱ្យកម្មករនិយោជិត ហាប សាន់ឆាយ និង មាន វណ្ណា សម្រាប់ អំឡុងពេលគិតចាប់ពីថ្ងៃទី១៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ ដល់ថ្ងៃទី០១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦ យោងទៅតាម កិច្ចព្រមព្រៀងដែលមាននៅក្នុងកំណត់ហេតុចរចាដោះស្រាយវិវាទ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ ។

ចំណុចវិវាទទី ២ ៖

- បង្គាប់ឱ្យនិយោជកទទួលយកកម្មករនិយោជិត ហ្គេប សារ៉ូ ឱ្យចូលធ្វើការ និងសងរំលឹកប្រាក់ឈ្នួល ចាប់ពី ថ្ងៃបញ្ឈប់ រហូតដល់ថ្ងៃចូលធ្វើការវិញ ។

ចំណុចវិវាទទី ៣ ៖

- បង្គាប់ឱ្យនិយោជកអនុវត្តកិច្ចសន្យាការងារមានទិរវេលាមិនកំណត់ ជូនកម្មករនិយោជិត នៅពេលដែល កិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ទិរវេលាមិនត្រូវបានធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬនៅពេលកិច្ចសន្យានោះ ត្រូវបានធ្វើឡើងជាប់លាប់ មានរយៈពេលសរុបលើសពី ០២ ឆ្នាំ ។

ចំណុចវិវាទទី ៥ ៖

- បង្គាប់ឱ្យនិយោជកទទួលយកកម្មករនិយោជិត ថូ សុម៉ាលី ឱ្យចូលធ្វើការ និងសងរំលឹកប្រាក់ឈ្នួល ចាប់ពី ថ្ងៃបញ្ឈប់ រហូតដល់ថ្ងៃចូលធ្វើការវិញ ។

ចំណុចវិវាទទី ៦ ៖

- បង្គាប់ឱ្យនិយោជករៀបចំឱ្យមានគិលានដ្ឋាន ថ្នាំពេទ្យ និងគ្រូពេទ្យប្រចាំការនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន ស្របតាម ច្បាប់ស្តីពីការងារ និងប្រកាសលេខ ៣៣០ សកបយ. ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ ។

ប្រភេទនៃសេចក្តីបង្គាប់ ៖ សេចក្តីបង្គាប់មិនជាប់កាតព្វកិច្ច

សេចក្តីបង្គាប់នេះ នឹងក្លាយជាស្ថាពរ បន្ទាប់ពីថ្ងៃជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីបង្គាប់ជូន ០៨ ថ្ងៃ មើលនូវមិន មានភាគីណាមួយដាក់ពាក្យជំទាស់ជាលាយលក្ខណ៍ អក្សរទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ តាម រយៈពេលខាងក្រោមនៃក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ក្នុងរយៈពេលនេះទេ ។

ហត្ថលេខារបស់សមាជិកក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីនិយោជក ៖

ឈ្មោះ ៖ អ៊ុក វី

ហត្ថលេខា ៖ -----

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីកម្មករនិយោជិត ៖

ឈ្មោះ ៖ ខួន ស៊ីដាន់

ហត្ថលេខា ៖ -----

ប្រធានក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល ៖

ឈ្មោះ ៖ ម៉ែន ម៉ុនណា

ហត្ថលេខា ៖ -----

